

HLUBOCKÝ

ČÍSLO 7-8 – ČERVENEC-SRPEN – CENA 15 Kč

ZPRAVODAJ

ÚŘEDNICKÁ
POHÁDKA

Poslední sbohem

Alta
Kultuurni sotsiaalnoor 2012

Telefonicky od 10⁰⁰ do 17⁰⁰
702 576 671

Zámecká jízdárna Alšovy jihočeské galerie
1 hodinu před začátkem představení
00 INFOCENTRUM Hluboká n. Vlt.
INFOCENTRUM Č. Budějovice
KD VLTAVA Č. Budějovice
INFORMAČNÍ CENTRUM Týn n. Vlt.
INFORMAČNÍ CENTRUM Třeboň
prodejní místa **CBSYSTEMU**

Hrsg. Petr Burzal, Jiří Střejček, Kateřina Fremlová, Jana Fikotová, Věra Macháček a Karolína Hronková
Aut. Gery Váher **Hrsg.** Gerhard Voclika **Kontexty** Milena Adamová **Hrsg.** Šárka Rubicková **Aut.** Miroslav Schlehr
Hrsg. Stanislav Janů a Jarka Burzalová **Kontexty** Barbora Pachner Veloudová

VI. ROČNÍK HUDEBNÍHO MINIFESTIVÁLKU

18.8. Karel Bečvář
(Tenor Saxofon)
+ R.Sládek Trio
(Jazzová hudba)

4.8. Old Boys Dixieland

Ing.arch.OLGA RYŠAVÁ

Koncerty jsou vždy v neděli 10:30 - 12:00
před PIVOVAREM HLUBOKÁ
Nám. Čsl. Armády 2 / vedle kostela sv. Jana Nepomuckého
a to za každého počasí.
BEZ VSTUPNÉHO

UČÍME SE RYBAŘIT

rozpoznávání vod a živočišných druhů
základní techniky rybaření
seznámení a práce s rybářským vybavením

☎ 777 147 740, 773 638 307
✉ hlubokavpohybu@gmail.com

MILNÍKY LIDSKÉHO ŽIVOTA

1. 7. – 1. 9. 2019

KOSTEL SV. JANA NEPOMUCKÉHO

**DENNĚ
11.00 – 16.00
ZDARMA**

Pořadatelé

PASTORAČNÍ **BISKUPSTVÍ**
STŘEDISKO **ČESKOBUDĚJOVICKÉ**

člověk

Iniiciator

Spolek Most

6 Koločava – výlet na Ukrajinu

10 Pohádka úřednická

12 Poslední hodina
Jakuba Krčina

17 Vzpomínka na přítele

21 Setkávání v Domečku

24 Kulturní nabídky
letošního léta

26 Farnost

V pohádce O slepičce a kohoutkovi je chudák slepička tak trochu v roli vydírané slípky, a musí se snažit, aby každému za požadovanou službu něčím vhodným „zaplatila“. Až nakonec se slituje nebe a dá jí trochu „rosičky“ zdarma, tedy bez nároku na protislužbu. A pak už vše běží jako po másle: vzájemná pomoc plodí příjemně navazující spolupráci od jednoho k druhému. A mně se tenhle princip vzájemnosti líbí. Když jde o dobrou věc, funguje k všeobecné spokojenosti. Jako ve filmu „Musíme si pomáhat.“

Vlastně na podobné téma namaloval jeden díl večerníčku také pan Born v Machovi + Šebestové. Tam to bylo o namyšleném pánovi a paní, kteří si mysleli, že pomoc druhých nepotřebují, a tím pádem taky oni sami nikomu pomáhat nemusejí. Až se přesvědčili, jak hluboce se mýlili.

A tak vám řeknu, jak jsem si tuhle pohádku o řetězu vzájemných drobných skutků a pomoci bez vzájemné lhotejnosti užívala v červnu.

Foto: Lucie Jozová

Besedu s panem prof. Skalicým jsme uspořádali v „Domečku“ v areálu Domova seniorů. Nejenže jsem dostala klíče, nejenže jsme neplatili pronájem, nejenže byly připraveny židle a stoly k posezení, ještě jsme dostali vychlazenou vodu a babičkami z Domova skvěle upečený domácí koláč! Opravdu velký dík! Bylo obrovské vedro, den rekordní červnové teploty, ale uvnitř domečku bylo snesitelně a návštěvnost velká. Pan profesor byl potěšen, že na něj – na rodáka a našeho čestného občana – místní nezapomínají. Jeho knihy se prodávají v místním Knihkupectví a mimochodem,

jeho další kniha, tentokrát se vzpomínkami na rodiče, dětství a mládí na Hluboké, už je téměř připravena do tisku...

Další příběh o navazovaných dobrých skutcích se začal díky mému muži, který na exkurzi v Innsbrucku objevil v proslulém 500 let starém místním zvonařství v koutě zaprášený smutný zvon s česky napsaným dnes už klasickým citátem o pravdě a lásce, která vítězí nad lží a nenávistí. Pan zvonař vysvětlil, že skoro 800 kilový zvon si objedávající odmítl odebrat proto, že zvon má reliéfní písmo vystupující nad povrch pláště zvonu, nikoli vryté dovnitř pláště zvonu, jak bylo požadováno. Byl tedy ulit nový zvon a chudák ten reklamovaný zůstal ve zvonařství na ocet. Pro Rakušany nevhodný, Češi ho tam nechali. Přesto zvonařství váhá s roztavením zvonu... Škoda té krásné práce, bezchybného zvonu v tónině a/1. A že by zvon dali za cenu zvonoviny a ještě by ho dovezli zdarma do Čech. A tak to řekl muž doma, já se zeptala pana faráře Thomase, jestli neví o někom, kdo by zvon chtěl, on se zeptal v Praze jednoho pána a ten pán se zeptal jedné paní... a právě se začíná hledat český kostel nebo věž, kde by zvon našel domov... Hezké, že? Zvon, který promlouvá česky, se snad dostane do Čech.

Dělat něco pro NĚKOHO či pro NĚCO či pro DOBROU VĚC bez nároku na odměnu, prospěch či jiný hmatatelný zisk je někdy hodně příjemné (pro obě strany).

Třeba když ve vedrech někdo nabízí vodu k pití kolemjdoucím, rozmisťuje ploché misky s oblázky a vodou pro ptáky i na zem pro zvířata a hmyz (dobří lidé). Třeba když vám šikovný syn upeče doma muffiny, protože si všiml, že pracujete až do večera (Oliver). Nebo vám někdo svítí při večerní procházce u Muňáku (svatojánci). Třeba když vám kamarádka koupí knihu, protože si všimla, že potřebujete číst krásné myšlenky, když realita není tak růžová (Eva). Třeba když vám pes přijde olíznout ruku a nic za to nechce (Bella)...

Díky všem, kteří prospívají svému okolí, a pevně věřím, že jejich dobré skutky budou odměněny a nikoli po zásluze potrestány, jak se bohužel v českých zemích někdy trápí.

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 7–8 – červenec–srpen 2019. Ročník 50. Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter

píše články neoznačené podpisem. Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač

Grafické zpracování: Adam Růžička

Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dřív! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p –5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkuje za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

NEJLEVNĚJŠÍ PALIVOVÉ DŘÍVÍ

palivové dřevo (cena bez 15 % DPH):

druh dřeva	neštípané (2m)	štípané (33cm)
borovice, smrk (suché)	400 Kč/prm	650 Kč/sprm
bříza	800 Kč/prm	950 Kč/sprm
dub	850 Kč/prm	1000 Kč/sprm
olše	500 Kč/prm	

NÁKUP A PRODEJ LESNÍCH POZEMKŮ

Chcete znát cenu Vašeho lesa? Tržní ocenění zdarma.

www.persaltus.cz

+420 605 512 451

Vážení občané města Hluboká nad Vltavou a Bavorovic, Hroznějovic, Jeznice, Kostelce, Líšnice, Munic, Poněšic a Purkarce,

Je před námi opět léto, čas prázdnin, dovolených a cestování, nových zážitků. Pro mne tento čas znamená také další milou tradiční příležitost přát vám prostřednictvím Hlubockého Zpravodaje, aby dny léta v našem městě byly spokojené, slunečné a klidné.

Jako každým rokem, i letos chci především přát všem hlubockým dětem krásné, opravdu bezstarostné prázdniny. Absolventům devátých tříd naši hlubocké základní školy přeji hodně štěstí a dobrých výsledků v jejich dalším studiu. Jsem velmi rád, že i v tomto školním roce byli naši žáci úspěšní v počtu přijetí na střední školy, což je jedním z kritérií, prokazujících kvalitu výuky i výchovy ve škole. Aby základní škola poskytovala hlubockým dětem ty nejlepší podmínky pro vzdělání, je dlouhodobou prioritou vedení města. Po rozsáhlé rekonstrukci a zateplení fasády všech pavilonů školy, po významné modernizaci školní kuchyně a jídelny je v současné době dalším krokem k zkvalitnění školy projekt přístavby multifunkčních prostor, které budou dětem a pedagogům sloužit nejen k výuce, ale také k dalším vzdělávacím a kulturním akcím. Jako místostarosta i jako občan tohoto města jsem přesvědčen, že tato investice je mimořádně smysluplná, protože představuje investici pro dobrý rozvoj dětí a tedy pro budoucnost.

Pokud jde o budoucnost nejbližší, tedy nadcházející léto, považuji za velmi pozitivní fakt, že nejen návštěvníci města, ale především jeho občané

budou mít možnost využít opravdu rozsáhlé spektrum příjemných letních aktivit – sportovních, kulturních, společenských. Ať už možnost pobytu na letní plovárně, sportovní vyžití na tenisovém nebo golfovém hřišti, zábavu v Adrenalin parku nebo výlety po hlubockých cyklostezkách, samozřejmě také kulturní zážitky z hudebních či divadelních akcí a festivalů. Nabídka je opravdu velmi široká a jistě si v ní každý najde podle svého zájmu. Za bohatými možnostmi zážitků ovšem do našeho města přijíždí také desítky tisíc návštěvníků. I letos vás chci jako velitel městské policie ubezpečit, že příslušníci MP budou zajišťovat pokud možno bezproblémový průběh hlavní turistické sezony a s ní spojený větší pohyb návštěvníků v našem městě. Dodržování klidu a pořádku ve městě a součinnost při problémech s parkováním je pro Městskou policii Hluboká nad Vltavou jasnou prioritou. Pro zlepšení komunikace s občany a informovanosti byla vytvořena Facebooková stránka Městské policie Hluboká nad Vltavou (<https://www.facebook.com/mphlubokanadvltavou/>), na které najdete aktuální informace o dopravní situaci, uzavírkách komunikací, nálezech zvířat a také o činnosti městských policistů.

Vážení spoluobčané, přeji vám nejen krásné, pohodové léto, ale především zdraví.

Pavel Dlouhý, místostarosta města Hluboká nad Vltavou

Máte foto?

Milí spoluobčané,

město Hluboká nad Vltavou se v listopadu připojí k celorepublikovým oslavám 30 let od sametové revoluce uspořádáním výstavy. Chtěli bychom vás požádat o vaše vzpomínky, fotografie apod., které se váží k událostem kolem 17. listopadu 1989 zde na Hluboké. Přineste je nebo pošlete na městský úřad. Kontaktní osoba: Lucie Jozová, jozova@hluboka.cz, 387 001 330, 774 22 50 63.

Děkujeme

MÚ Hluboká nad Vltavou

Společenská kronika

Velmi se omlouváme, že v červnovém Zpravodaji jsme nesprávně uvedli jména oslavenců.

V červnu oslavili své narozeniny:

Anna Nohavová	Hluboká	92 let
Vratislav Plíhal	Bavorovice	85 let
Marie Šimová	Líšnice	80 let
Karel Paap	Hluboká	80 let
Marie Cyprisová	Hluboká	80 let
Libuše Micsová	Munice	80 let
Věra Váľková	Hluboká	75 let
Pavel Chváťal	Hluboká	75 let

Městský úřad Hluboká blahopřeje občanům, kteří v měsících červenci a srpnu oslaví významná výročí.

Červenec

Piksová Marie	Hluboká	94 let
Jelínková Marta	Hluboká	93 let
Ambrožová Anna	Purkarec	93 let
Zahradka Miroslav	Hluboká	91 let
Šilhavá Anna	Bavorovice	91 let
Voráčková Anna	Hluboká	90 let
Lískovcová Věra	Hluboká	90 let

Beritová Anna	Hluboká	90 let
Petříková Božena	Hluboká	90 let
Zahradková Alenka	Hluboká	85 let
Hájková Jiřina	Hluboká	85 let
Kuboušková Marie	Hluboká	85 let
Hubáčková Anna	Hluboká	80 let
Kastner Jan	Hluboká	75 let
Čermák Jan	Hluboká	75 let
Hanuš Václav	Hluboká	75 let
Horáková Jitka	Hroznějovice	75 let
Jaukerová Marie	Hluboká	75 let
Smrž František	Hluboká	75 let

srpen

Bierová Marie	Hluboká	95 let
Miškovská Věra	Hluboká	90 let
Maršánová Miloslava	Hluboká	85 let
Klimešová Bohuslava	Hluboká	80 let
Králová Marie	Hluboká	80 let
Příbyl Jan	Kostelec	75 let
Hadravová Marie	Munice	75 let
Skálová Marie	Hluboká	75 let

V měsíci červenci oslaví 50 let společného života „Zlatou svatbu“ manželé Ladislav a Libuše Horkých z Hluboké

V měsíci srpnu oslaví 50 let společného života „Zlatou svatbu“ manželé František a Jana Slepíčkovi z Hluboké

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Vokůrková Ella	Hluboká
Ambrož Filip	Hluboká
Dvořáková Justýna	Hluboká
Emmer Šimon	Munice
Herzog Marek	Kostelec
Dvořák Tomáš	Hluboká
Zahradník Dominik	Hluboká

Opustili nás

Veselý Zdeněk	Hluboká
Vosejčka Josef	Hluboká
Niedlová Věra	Hluboká
Janátová Marie	Hluboká
Salajka Libor	Hluboká
Daniel Jan	Hluboká
Ing. Novák Ladislav	Hluboká
Oláhová Helena	Hluboká

Nová otvírací doba zámecké zahrady

▪ *Zástupci Národního památkového ústavu a města Hluboká nad Vltavou se dohodli na otevírací době Dolní zahrady zámku Hluboká a vydali k tomu společné prohlášení.*

Národní památkový ústav a město Hluboká nad Vltavou se dohodli na kompromisním řešení ve věci večerního a nočního zamykání Dolní zahrady na zámku Hluboká. **Zahrada se bude od dubna do října zamykat ve 23:00 a od listopadu do března ve 20:00. Ráno bude zahrada po celý rok odemýkána v 8:00.** Během následujícího období bude správa zámku vyhodnocovat dopad stávajícího režimu na stav zahrady a bezpečnost zámku. Jsme přesvědčeni, že tato dohoda přispěje ke spokojenosti

návštěvníků zámeckého parku, občanů města i péči o zámeckou zahradu. Dohoda začne platit od 1. 7. 2019. Horní zahrada před hlavním vstupem do zámku i padesáti osmi hektarový zámecký park jsou veřejnosti otevřeny bez omezení po 24 hodin denně.

Pro zájemce jsou ve vybraných termínech připraveny komentované prohlídky se zkušenými zámeckými zahradníky nazvané **Toulky zámeckými zahradami**, které je seznámí nejenom s historií hlubockých zahrad a parku, ale upozorní na unikátní stromy a keře a přiblíží, co obnáší celoroční péče o rozlehlý areál. **Termíny prázdninových prohlídek se začátkem v 10:00 jsou 6. a 18. července a 3. a 15. srpna.**

Hledá se zámecký klíčník!!!

Hledáme zodpovědnou osobu, která by se ujala zamykání a odemýkání zámecké zahrady. **Zájemci necht' se hlásí správě zámku, tel. 387 843 911**

Proč je nutné sekat nevyužívané pozemky v Hluboké nad Vltavou

Neudržovaný pozemek Jihočeské univerzity, kde v roce 2010 byl požár. Tehdy shořela jen suchá tráva, dnes zde již stojí obytné domy

Rok se překlápí do druhé poloviny a v okolí města i v jeho vnitřním území se vyskytují zarostlé plochy, které nejsou vlastněné městem, ale soukromými subjekty. Pozemky budou monitorovány úředníky městského úřadu a jejich vlastníci budou vyzváni k nápravě. Tato praxe je již několik let v Hluboké nad Vltavou uplatňována a většina majitelů pozemků si uvědomí svoji povinnost a pozemky posekají. Někteří majitelé jsou však velmi rezistentní a upozornění ze strany městského úřadu berou jako šikanu a osobní útok. Proč danou povinnost vyžadujeme?

1) Nebezpečí vzniku požárů

Období posledních pěti let je označováno za období sucha a daný trend bude pokračovat i letos. Včera (30. 6. 2019) byla naměřena nejvyšší teplota na naší nejstarší meteorologické stanici v Klementinu 37,9 °C za celé 244leté období měření. Neposekané plochy se suchou přestárlou trávou vytvářejí optimální podmínky pro vznik požáru, který se jako lavina může šířit na okolní plochy. Velmi nebezpečné jsou okrajové plochy, které sousedí s lesy, kde škody mohou být obrovské.

2) Snížení alergenů

Výskyt alergií v populaci se neustále zvyšuje a kvetoucí traviny patří mezi významné alergenů. Po odkvetení porostů a jejich zestárnutí dochází k rozšíření houbových chorob (plísň), které opět vytvářejí alergenů a tedy nazývané mykotoxiny.

3) Snížení výskytu škůdců

Jistě jste mnozí z vás zaznamenali silný výskyt hrabošů na Zlínsku a jižní Moravě. Letošní kalamita zde nemá obdoby a zvýšený výskyt hlodavců se začíná projevovat i v jižních Čechách. Neposekané plochy vytvářejí pro hlodavce optimální úkryt, protože jejich přirození nepřátelé (draví ptáci) nejsou schopni je ve vysoké trávě lovit. Následně se rozšiřují do okolních zahrad, kde minimálně vytvářejí hospodářské škody.

4) Estetické hledisko

Hluboká nad Vltavou je atraktivní turistické místo a každý neudržovaný pozemek vytváří negativní dojem na turisty, ale hlavně na nás místní občany. Většina obyvatel Hluboké mají zahrady ve vzorném pořádku a jsou jejich oprávněnou pýchou a místem pro odpočinek. Pokud začne na Hluboké přibývat neudržovaných ploch, pak se to začne stávat novým standardem a mnozí další se rádi přidají. Mnohdy to vede až k takovým extrémům, že neposekané plochy se mohou stát místem pro černou skládkou.

Na závěr bych zmínil několik informací o tendenci nesekat plochy a nechat je pro rozvoj biodiverzity a snížení odparu vody.

Podpořit rozvoj hmyzu a zejména motýlů je aktivita, která je chválná a plně s ní souhlasím. Řešením není přestat sekat druhově chudé trávníky, které obsahují většinou trávy, ale vyčlenit ve městě místa, kde budou kvetoucí plochy (nektarodárné pásy) vhodné pro opylovače a výskyt motýlů. Dnes již existují speciální směsi osiv vhodné pro kvetoucí pásy, které obsahují postupně nakvétající rostliny během celé vegetace a vytvářejí optimální podmínky pro zvýšení biodiverzity.

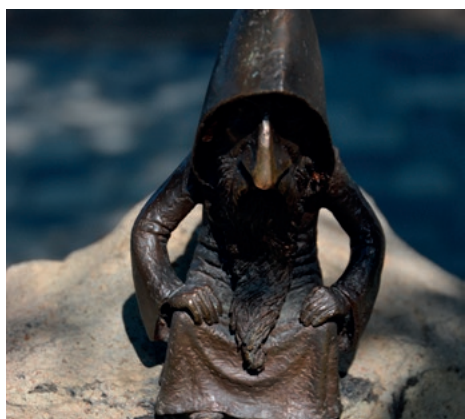
Snížení odparu vody z intenzivně sekaných trávníků se nechá ovlivnit výškou sečení, což znamená, že při vyšších teplotách se seče trávník na vyšší strniště. Každé doporučení ovšem funguje jenom do určité míry, a pokud dva měsíce neprší a maximální denní teploty jsou vyšší než 25 °C, pak se Hluboká posouvá z hlediska klimatu do Středozeří a nezavlažované trávníky se bohužel mění v poušť.

Aleš Raus – člen Rady města

Koločava

výprava Hluočáků do nového partnerského města

Hluboká to má prostě vychytané. Nebo by vás napadlo, kde najít proslulejší obec, opředenou historkou o největším zbojníkovi, hrdinovi knihy Ivana Olbrachta, Nikolu Šuhaji loupežníkovi? Koločava je symbol!

Hluboká se loni stala partnerským městem Koločavy v Zakarpatské oblasti na Ukrajině. Oficiální spolupráce městu v Zakarpatské oblasti pomůže nejen materiálně, ale také radami. Přátelství vzniklo díky starostovi našeho města, Tomáši Jirsovi, který před deseti lety jako člen zahraničního výboru letěl s výpravou z Čech do Užhorodu. Saša Vondra tam vyznamenal poslední žijící členy Svobodovy armády. Po předání medailí jeli tři hodiny do městečka, ve kterém si náš starostovi připadal, jako by se ocitl v Čechách. Koločava byla od roku 1918 do roku 1938 součástí Československa. V místní hospodě seděli čeští trampové, pili pivo a popíjeli kořalku. Už v té chvíli si náš starosta řekl, že se do Koločavy musí někdy vrátit. Od té doby se opravdu nejméně pětkrát vrátil, naposledy v červnu s autobusem plným lidí od nás.

O tom, jak se jim v Koločavě líbilo, jsme si povídaly s Lucií Jozovou a Magdalenou Svobodovou z městského úřadu.

Jak se vám výlet líbil?

Líbil! Přálo nám počasí, potkali jsme dobré lidi a zažili týden plný příhod. Natálka, co vede krčmu a penzion Četnická sanice, je bývalá učitelka češtiny, do Čech hodně jezdila už za komunistů na výměnné pobyty. Tedy se vyzná jak u nás, tak u nich, takže do Koločavy nasměrovala spoustu lidí a ti zase zvou další... a pak se setkala s naším panem starostou, což už je taky asi deset let. Takže ona ubytovává hlavně českou klientelu, nicméně tam jezdí i Němci

a Rakušané. Lidé, co jezdí na Ukrajinu, jsou spíš takové dobrodružné povahy, přijíždějí vlakem a obcházejí kraj pěšky, nebo na motorkách a podobně.

(V legendární Četnické stanici je třeba pochválit velmi přátelský a ochotný personál. Majitelkou je paní Natalia Tumarec, která se snaží zlepšit kulturní život v Koločavě a udržování vztahů s Českem, za což také získala v roce 2012 cenu Gratias Agit od ministra zahraničí ČR. pozn. redakce)

První dojem?

Příroda je tam opravdu silná a dostane vás na první pohled.

Když jsme přijeli, vystoupili z autobusu, zvedli hlavy a rozhlídli se kolem po těch kopcích, měla jsem stejně silný pocit, jako když poprvé přijedete k moři... vysvětluje Magda. Hory ve vás vyvolají respekt, vyrazí vám dech. Navíc tam nejsou lesní monokultury jako u nás, smrčina, smrčina a smrčina. Ty lesy mi připadaly jako brokolice, jsou složené z různých stromů, hodně buků, byly krásné a určitě na podzim budou pestrobarevné. A ať je to, jak je, ti lidé tam s tou přírodou jsou propojení. I když házou odpadky, kde je napadne, příroda je svobodná, řeky neregulované. Ale toho se zřejmě není třeba bát, až ta chvíle přijde, odpadky se posbírají a vylopuje se krásná země. Dnes tam chodí kolem řek volně krávy, koně, chytne vás to za srdce. Starosta nás na to připravil, když řekl: Kdo tam přijede, má dvě možnosti. Buď si Koločavu zamiluje, anebo mu nic neřekne. A opravdu nic mezi tím není. Buď ano, nebo ne. Pro mě to byla pecka, a doufám, že přijedu zas.

Navíc je jednoduché, že se domluvíš. Žijí skromně, ale jsou velmi pohostinní. Chutnalo mi všechno, to jsou regionální potraviny jedna radost.

Výlety?

Hezké byly. Jednou nám naplánovali večer na šestou piknik. Do šesti přišlo, jen se lilo, ale místní byli klidní, že v šest přestane. A přestalo!

Vyvezli nás do kopců na nějaké poutní místo, měli připraveno občerstvení, uvařenou polévku ve velké hluboké pánvi. Oni se s tím nemažou, v polívce plavou velké kusy všeho, zeleniny, masa, kosti a hotovo, je to hutné a dobré.

Na místní přehradu jsme vyrazili na kolech, připravili nám asi 15 postarších kol – některé tam navozil i náš starosta, říkal, že vždycky, když

tam jede, něco přiveze něco na přilepšenou – bicykly tam mají k dispozici u penzionu Četnické stanice pro turisty. Za pár hřiven na hodinu si je každý může pronajmout. Tak jsme každý vyfasovali nějaké kolo, a je třeba říct, že každé kolo mělo nějaký příběh a každé kolo mělo také svůj nešvar. Minimálně to nebylo kolo na míru, ale k přehradě jsme dojeli všichni. Byli jsme tam v době velkého horka, cesta lesem ale byla příjemná, lesy jsou tam krásné.

Výlet do Koločavy nesl znaky turistického zájezdu, naši výletníci absolvovali pěší výlety.

Chodili jsme na vlastní pěst, jen jednou nás provádl místní domorodec k vysílačce, který byl vidět na kopci. Pan starosta se vyjádřil k trase jako k lehké a krátké. Ve výsledku se někteří plazili před vrcholem po čtyřech a ani pan starosta nemohl dodýchnout, přibyl jeden vyvrtnutý kotník...

Pokud nás vedl průvodce, vedl nás jinudy, než po vyznačených turistických stezkách. Které – chvála Čechům! – tam mají dlouhou tradici z prvorepublikových dob, kdy Podkarpatská Rus k nám patřila a bohudíky dodnes tam jezdí skupiny od nás a obtahují čerstvými barvami turistické značky. Dokonce i my tam potkali skupinku čtyř mladých od nás z Česka, kteří natírali čerstvou barvou jednu trasu. Místní nás ale táhli jinudy, ve finále opravdu po čtyřech. Pravda ale je, že pokud bychom nešli touto cestou, tak bychom neobjevili modré slimáky, kteří tam žijí.

(Zářivě modrého slimáka u nás nepotkáte. Ale navštívíte-li slovenské či rumunské hory a bude vám počasí přát, zvláště, když zaprší, je aktivní i ve dne. Modrý slimák navíc prozradí, že lesy, jimiž procházíte, jsou zdravé a čisté – ve znečištěném nebo člověkem příliš pozměněném prostředí modranky nežijí. pozn. redakce)

Fotografie z Koločavy jsou úžasné. Ale co tady ten hubený medvěd?

Medvědí sanatorium, to je takový smutný příběh. Donedávna se na Ukrajině používali medvědi do různých cirkusů a k pobavení. Při výcviku se ale zvířata týrala. Místní starosta nám konkrétně k tomu hubenému medvědu řekl, že ho měli u nějaké restaurace k pobavení hostů, a aby „tančil“ musel postávat na rozpáleném plechu. Přeslupuje chudák dodnes. Někteří ti medvědi jsou extrémně zlí, protože byli drženi třeba v příliš malé kleci. Ale pak našťestí

proběhla změna zákona, že se tato zvířata nesmí chovat v domácích podmínkách. Medvědy soustředili do azylů. Mají velký výběh a dnes už dobré podmínky, ale v přírodě už by neobstáli, i když tam se asi medvědi vyskytují, je opravdu panenská.

Další zážitky?

Výšlap s Fjodorem, kdy jsme se vydali na Poloniny a on nás hnál hlava nehlava loukou, a my trochu vzdorovali, protože jsme chtěli jít značenou stezkou lesem. On se bránil zuby nehty, že to je nebezpečné a já nevím co všechno, a my přemýšleli proč. Ale pak se nás asi pět oddělilo a šli jsme si svou trasou, pořád jsme čekali, na co nebezpečného narazíme. A nepotkali jsme samozřejmě nic. Pak nám došlo, že v podstatě to turistické značení je konkurencí pro místní, kteří chtějí turisty vodit, a proto se značeným cestám vyhýbají. Není v jejich zájmu, abychom šlapali sami podle značek.

Také jsme navštívili místní skanzen, moc hezké staré domky, prohlídka byla zajímavá, prováděl nás místní pan učitel a v každé chaloupce nám vyprávěl její příběh.

Potkáváme se tam ještě s českou kulturou z dob naší společné historie?

Místní, upřímně řečeno, Nikolu Šuhaje nemilují. Pro ně je to lump. Údajně, když bylo nejhůř, tak bral i chudým, jsou na něj trochu alergičtí. Tu ušlechtilou myšlenku tomu asi vnukl Ivan Olbracht, který má v místě i svoji bustu a muzeum. Směrem k jezeru Siněvir se nachází hroby českých četníků, které Nikola zabil, a také máme fotografii z místa, kde byl zabit Nikola. Svůj hrob pak má přímo na hřbitově.

Nicméně, je to místní turistické lákadlo. Na dobu, kdy patřili pod Československo, vzpomínají místní v dobrém. Turistů je tam relativně hodně. Na Ukrajině se totiž ještě „může“ spousta toho, co už je v Evropě ošetřeno zákony. Třeba prašné cesty vydržené a rozježděné čtyřkolkami a motorkami na hluboká koryta, když sprchne, zemina z cest se splavuje. A tak za chvíli opodál vznikne další cesta.

Takových místních nešvarů je tam víc. Je to kraj obrovských kontrastů. Nádherná příroda, čistá a bohatá, ale v kontrastu k tomu místy strašlivý binec. Hromady plastů, vraky aut, včetně nákladních, různé kovové konstrukce. Zatím s tím absolutně neví jak naložit. Odpady nikdo nesváží, tím spíš aby je někdo třídil, nic se nelikviduje. Vysypávají odpad města na břeh řeky, pak přijde větší voda a část ho odplaví. Sem tam někdo zapálí odpadky u své chalupy, což jsme zažili, a docela nebezpečně to bouchalo.

Koločava je pořádně dlouhá obec a většina lidí se tam pohybuje na kole, což je praktické.

Naše správkyně hlubockého hřbitova Lucie Jozová se šla podívat na místní hřbitov a ten ji zaujal. Krásný pohled na prostor zarostlý luční

trávou, ale v jedné části se rozmohla křídlatka, vysoká skoro dva metry a tam už prostě ani nejde projít. Různě to tam vypalují, ale některé části vypadají romanticky. Krávy sice na hřbitov nesmí, ale nikdo ho nevyžíná. Náboženství je zde pravoslavné a uspořádání hrobu opačné než u nás, v popředí stojí náhrobek s nápisem a hrob je až zezadu za ním. Vpředu obvykle vyobrazení zemřelého a vzadu vyobrazení Ježíše.

Bůůůů

Každé ráno v Koločavě vyjdou krávy ze dvorů a samy kráčí na pastvu. Procházejí celou vesnicí a jdou někam, kde roste dobrá tráva. Vrací se kolem čtvrté a pak před sedmou přinese jedna z místních babiček do krčmy Četnická stanice čerstvě nadojené mléko do kávy. Ty krávy jsou zřejmě strašně chytré, protože se zkrátka organizují samy. Když se vracejí domů, jdou volným krokem, tuhle jedna odbočí, tady zas bydlí druhá, jako když jdou ženské z práce... Když se někde cestou zastaví, tak se holt počká, za nimi vyčkává autobus s turisty, auto, nic se neděje. Kravka přijde ke svým vratům, a když jsou zavřené, zabučí, vyjde paní domu, otevře a kráva odkráčí do chlíva.

Jak si žijí místní?

Další kontrast vidíš přímo u lidí. Buď extrémně chudé lidi v místních malých roubenkách, a pak lidi, kteří zřejmě pracují buď v Rusku, nebo dál v Evropě a dokážou přinést domů větší peníze. A je to pak vidět na jejich domě, ve vybavení domácnosti. Půlka Koločavy jezdí za prací do Čech.

Bez výsměchu, ale místní jsou umělci kýče. Ornamenty, ploty, všude chrom, lesk blesk, na plotě lvi, andělci, vše zdobné až přezdobené... Sochy světců bývají spíš u těch roubenek. Podobně v oblečení, ty líbezné stařenky v šátkách a propínacích zástěrách a móda penězi obdařených. Kostely jsou všude naleštěné a čisté, všechno se blyští, to mají rádi. Nezjistili jsme, odkud berou peníze na udržování právě kostelů. Jestli na ně vybírají peníze od lidí... Na silnici se evidentně nikdo neskládá, protože ty jsou v příšerném stavu. Ale s kostely to vypadá, že i kdyby nebylo na jídlo, na kostel se peníze najdou.

Koločavští jsou neskutečně srdeční a milí lidé. Měli jsme hezkou zkušenost, šli jsme koupit nějaký dárek domů, vpředu krámku posezení, tak si tam tak popijíme jejich pivo, bylo horko. Vedle seděli místní, já myslela, že mladí kluci, pak se ukázalo, že jsou to už tátové od rodin, *vypráví Magda*. A najednou jsme si povídali dohromady, oni vyprávěli, že pracovali v Čechách někde v lese, mluvili jsme nohama rukama, něco my dohnali v ruštině, něco oni uměli v češtině. A tak jsme dělali družbu. A pili pivo a vodku a k tomu jedli prasečí uši a sušené rybičky.

Počkej, prasečí uši baští náš retriever.

To jsou sušené uši, ale my jedli prasečí uši na nudličky krájené a naložené v koření. Dobrota neuvěřitelná k tomu pivku! Tak jsme je nakonec nakoupili jako dárky za poslední zbytky hriven. (Kurz cca 1 UKH = 100 kopijek = 0,855 Kč). Všem to moc chutná, akorát nesmíš říct, z čeho to je, *směje se Magda*. V tomhle jsou Ukrajinci dokonalí, oni dokážou do posledního chlupu spotřebovat všechno, co zpracovávají. A víš, jak pikantní byl náš rozhovor s domorodci, než jsme si vysvětlili, že jíme prasečí uši? Chro chro, toho chrochtání co bylo. Što eto? Ze sviňki... A už bylo jasno.

Tvář města...

Po městečku potkávaš spoustu malých obchůdků, magazinů, na délku obce je jich neuvěřitelné množství. U domů mají své zahrádky, v nich brambory, fazole a další plodiny, to tam má každý. Co se týče úpravy městské zeleně, o tu se starají krávy, travička zkrácená na drn jak od nejlepší sekačky, dělají to citlivě a esteticky.

Skladba lidí, co jsme potkávali, zastupuje všechny věkové kategorie, ne, že by tam žila jen starší generace. A pozor! My zašli dokonce na místní diskotéku. Odehrává se v přízemí takové velké budovy, třípatrové, z jedné strany má nová plastová okna vyměněná, na druhé straně jsou okna vytráskaná. To je ta jejich nekonceptnost. Ale to nijak nevádí tomu, že nás tahle budova velmi překvapila. Ve čtyřech jsme se šli večer v jedenáct podívat na disko. Dovnitř se dostaneš přes takovou šotolinu s kamínky, takže nevím, jak tam pak nakráčely ty mladičké slečny s vysokými podpatky. Ale zkrátka když se otevřely dveře té velmi omšelé budovy, kde bys čekala všechno, jen ne luxus, tak nám spadly brady. Luxusní prostor, obrovský sál se špičkovým hudebním a technickým vybavením, připravený dýdžej, světlé efekty. Do té budovy investoval syn nějakého bohatého ukrajinského obchodníka s oděvy, začal dům upravovat odspoda a do budoucna v něm v Koločavě chtějí postavit hotel, který bude zaměřen na movitou klientelu. Což je bohužel vize, ale těžko pochopit, pokud by udělali dům sebeluxusnější, pořád je to ještě o tom, že otevřeš dveře na ulici, kde žádná ulice není... Takový hotel potřebuje okolí, třeba i dálnici nebo aspoň silnici, po které někdo movitý bude moci přijet. Horní patra tedy ještě v rozvalinách, ale vespod funguje pravidelná diskotéka v luxusním provedení. Čekání na budoucnost.

Jinak je pravda, že spousta lidí, co pracuje v Čechách, investuje hlavně do oprav nebo staveb svých domů. Nikdo nečeká, že tam budou žít jak ve skanzenu. Dneska se tomu říká udržitelný cestovní ruch, aby si místní lidé žili po svém, ale i turistům bylo dobře, aby bylo všechno v souladu. Potenciál tam je a všechno umocňuje ta nádherná příroda. Takže uvidíme, jak se to bude vyvíjet a my, partnerské město

Hluboká, budeme u toho. Samozřejmě – od nás cesta dlouhá, těch 14 hodin je na hranici příjemnosti.

A další nepříjemnosti?

Ano, co se týče korupce a úplatků na Ukrajině, to je asi trvalý problém, který ještě vyřešen

není. Například u jedné kontrolní budky nám zastavili autobus, a tvrdili, že jsme nezastavili na stopku. Náš řidič argumentoval, že žádná stopka tam vidět nebyla. Ale kdyby tam nebyl pan starosta, který jednak rusky mluví dobře, jednak má dobré komunikační schopnosti, tak bychom určitě platili. Protože oni to tam prostě různě

zkouší. Místní kolorit, úplatky jedou ve velkém.

Přijížděli jsme přes Maďarsko, na hranici stojí se zbraněmi, kontrolují zavazadla, jeden z našich měl takový vojenský batoh, tak ten je zajímal nejvíc. Takže pocity, které u nás v Evropě už nemáme. Samozřejmě to vzbuzuje respekt, ale vzhledem k tomu, že Ukrajina je

vlastně ve válce, ve vojenské pohotovosti, tak prostě to tak je.

Místním jste něco dovezli darem. Došlo na nějaké další společné plány a nápady?

Něco nás napadlo, právě proto, že jsme tam zažili nehodu, která se tam jednomu z našich stala – zlomil si nohu při výstupu do hor a docela dlouho trvalo, než jsme ho vzájemnou pomocí dostali dolů.

Pokud jsi tam totiž bez GPS, nebo nedej bože se ti vybil mobil, tak jsi nedohledatelný. Signál jsme tam měli, to bylo skvělé. Dva účastníci šli do hor na vlastní pěst, naštěstí byli aspoň dva. Byli v divočině a pak tedy volali, že jeden z nich nemůže chodit. Sanitku si nezavoláš, do nemocnice musíš dopravit zraněného sám. Takže s Natálkou z krčmy jsme dali dohromady skupinu, vzali terénní auto a terénní motorku a šli hledat, i tak se ale nedostali až k nim. Naštěstí jeden z hledačů vylezl na kopec a pak

na sebe mávali z druhého kopce a záchrana se stihla do setmění. Čtyři se střídali, než dopravili dotyčného k autu. Druhý den pak místní „záchranáři“ přišli záchraněného navštívit, a společně si povídali nejmíň tři hodiny. Jsou to opravdu kamarádští lidé.

Natálka, její syn a kamarádi, na to konto vymysleli, že by vytvořili a vybavili jakousi záchranou skupinku místních mužů, kteří by pomáhali v případech podobných problémů. A my z Čech pomůžeme materiálem a podobně.

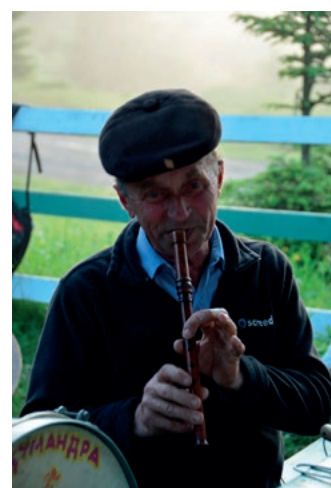
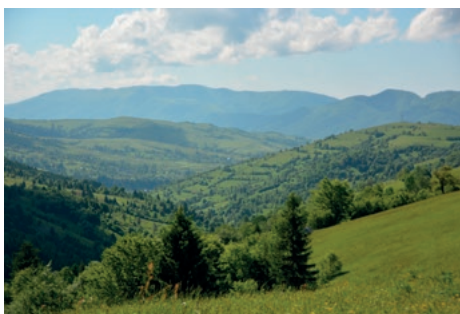

Foto: Lucie Jozová

Pohádka úřednická

Jaké to je, když nastoupíte do práce jako mladé nezkušené děvče a najednou si jako schopná pracovnice v oblasti daní a mezd lehce počítáte, že nastala chvíle, kdy máte zamknout stůl, předat klíč a odkráčejte do penze...? Jaruška Šindelářová prožila na radnici krásných 40 let a se stejným půvabem s jakým do práce nastupovala, právě kráčí vstříc volným dnům. Jak ji známe, nudit se nebude.

Na radnici jsem nastoupila v září 1991 (pěkná řádka let...) a střídala jsem se s Jarkou, která tenkrát odcházela na mateřskou dovolenou. Strávily jsme společně na jednom pracovišti téměř 30 let a zdá se mi, že ta léta utekla kosmickou rychlostí. Pořád mi nedochází, že od července se už nebudeme na radnici potkávat, řešit jak pracovní tak soukromé problémy, starosti, radosti... Je to ohromný kus života. Za ta léta nám oběma děti vyrostly, z Jarky je dokonce už babička (což jí ve skrytu dušičky moc závidím), přibýly zdravotní problémy, ale zase životní zkušenosti, tak to prostě chodí. Vážím si toho, že jsme spolu pracovaly tolik let, myslím, že ve velmi dobrém kolektivu, poznaly se víc i v soukromí a také jedna druhou podržely v těch těžších životních chvílích, které bohužel život přináší. Přeji Jarce, ať si důchod ve zdraví užívá plnými doušky, má radost z vnoučat a rodiny, a vím, že se určitě budeme scházet. Třeba při zpívání ve sboru Záviš, na kultuře, na nějaké společné „dámské“ jízdě anebo u kavičky a skleničky vína někde v kavárně.

Mírka Járová (kolegyně a kamarádka)

Jarku Šindelářovou (zkráceně „Šindy“) jsem na našem úřadě začala potkávat od r. 2002, kdy jsem nastoupila do práce na městský úřad. Ale znala jsem ji už dávno předtím ze ZDŠ. Patří k těm místním „figurkám“ (řečeno a myšleno pouze v dobrém), které Hlubokou „tvoří.“ Zkrátka – je naše! Poznala jsem ji jako zodpovědného jedince, který nemíni nikomu škodit, naopak, je pro legraci a do kolektivu vždy dobře zapadne. Bude mi tu chybět, i když měla kancelář o patro výš, než já s kolegyní. Byla a vlastně pořád je naše Jaruška – beruška (jestlipak stále ještě vlastní ony úžasné červené plavky s černými puntíky, které přispěly k této přezdívce?). Která umí, jak sama s nadsázkou říká, i „žít“!!

Tak ať jí umění „žít“ dlouho a dlouho vydrží při dobrém zdraví, pohodě a ať je hodnou babičkou svým roztomilým vnoučatům!

Martina Bártová (kolegyně a kamarádka)

Foto z úřadu roku 1981 nebo 1982.

Sedící zleva Jiří Homan, tajemník Miloš Polanský, František Hovorka. Stojící zleva: Dagmar Fajtlová, Ladislav Berit, Jaruška, předseda úřadu František Syrový, Marie Peprná a Helena Čížková

Zleva: v bílém – tajemník Tomáš Jirsa, uprostřed Jaruška, v černém – první porevoluční starosta Jiří Stráský

Většina lidí tě zná, ale jak to s tebou bylo? Práce na městském úřadě bylo tvé první a poslední zaměstnání?

Ne, ne... Já jsem po škole – vystudovala jsem ekonomku – nastoupila na podnikové ředitelství státních lesů, to mi bylo osmnáct. Když pak z radnice odcházela paní Jurásková, pan Srový, který dělal na úřadu předsedu, byl náš soused a oslovil mě. Jestli nechci nastoupit místo ní. A tak jsem od ledna 1979 začala pracovat na úřadě. Na starost jsem měla daně, poplatky, sekretariát. Letos v lednu to bylo přesně 40 let.

Takže jsi zažila deset let na socialistické radnici a v roce 1989 přišla revoluce.

V té době pracoval jako předseda pan Vácha, nastoupil do úřadu po smrti pana Srového v roce 1986, tajemníkem byl pan Hájek. Po revoluci se stal prvním starostou Jiří Stráský a chvíli mu dělal tajemníka pan Brázda ze Zámostí. Na místo tajemníka pak nastoupil Tomáš Jirsa a později se stal starostou on sám. Tajemníka dnes už dělá hezky dlouho Jan Piskač a vlastně osazenstvo radnice je po dlouhá léta plné starých známých kolegů. Myslím, že jsme docela dobrý kolektiv.

A od těch dob se vlastně radnice na Hluboké příliš nemění. Ti, co byli před 30 roky mladí, jsou už řekněme, zralí...

Na poslední úterní poradě, kde jsem se s kolegy z radnice loučila, mi starosta řekl: Jsme tady spolu 30 let. A mě to překvapilo, protože mi to tak totiž vůbec nepřipadá... Ta doba utekla tak rychle! Ano, změny vidím na fotkách, na dětech, ale nevnímala jsem, jak čas plynul.

Když se řekne úředník či úřednice, může to znít až pejorativně. Ty jsi ale typ sympatické ženské, na které se roky podepisují hezky a sluší ti to na fotkách z tehdejší doby i dneška. Děláš věci, které bys možná ani dělat nemusela. A vždy s úsměvem. Byla jsi úřednice, za kterou lidé chodili rádi a neodcházeli s nepořízenou. Žádné nepřijemné jednání, a řekla bych, že tě to i celá ta léta bavilo. A navíc – máš takový trošku všeobjímající styl života a jsi rozená organizátorka.

To je pravda, vždycky mě práce bavila, *potvrzuje Jaruška, protože celá léta kromě úřadu zvládá organizovat i akce pěveckého sboru Záviš*. Jsem asi praktická ženská. Já když nevím, tak si

to zjistím. Moje maminka byla taky taková, a v pěveckém sboru jsme zpívaly společně. Nebyl člověk, se kterým by si nesedla, byla diplomatická a příjemná. Možná jsem to od ní mimoděk převzala. A vždycky jsem brala úřad jako instituci, která je tady pro lidi, ne naopak. Samozřejmě že občas potkáš úředníky, kteří se snaží, aby i věci jednoduché byly složité. Ale to snad nikdy nebyl můj případ. Řídila jsem se heslem: Když můžu, pomůžu.

Úředníkem se člověk rodí, nebo stává?

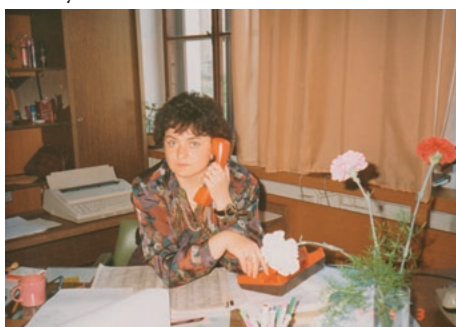
Myslím, že se to člověk učí. Přece jen jsem začínala jako hodně mladá holka, ale časem jsem pochopila, že úředníkem nejsi jen v pracovní době na radnici. Třeba jako mladá jsem šla na bál – a tady byly bály vyhlášené – a třeba jsem neměla zrovna extra náladu... Ale když jsem se neusmívala, hned jsem vnímala, jak to lidi berou: No jo, slečna je z té radnice, namyšlená, my jsme jí málo... Anebo jsem se vesele bavila, a zas to bylo špatně, že se bavím příliš. A tak jsem se během času naučila chovat se tak akorát. Ne, že bych se přetvařovala nebo byla falešná, ale prostě jsem si vytvořila svůj styl. Buď je to člověku dáno, anebo ne, tomu se nenaučíš ani na školení o asertivitě, která jsme na radnici samozřejmě také absolvovali.

Dávat najevo úřednickou nadřazenost je v menším městě hloupý nápad.

To rozhodně. Za mého mládí nebylo zvykem se v práci nějak extra projevovat. Dneska mi přijde jednání mezi lidmi daleko otevřenější, je jedno, jestli mluví mladý nebo starý, úředník nebo občan, je to upřímnější. Tehdy bylo víc zábran. Dneska si tykám s leccakou mladou kolegyní, tenkrát to obvyklé nebylo.

Co se týká řemesla, změnilo se od tvých začátků hodně?

To tedy změnilo, a moc!

Když jsem teď zaučovala svoji nástupkyni, ukázala jsem jí sešity, které jsem vedla na začátku své „kariéry.“ Když jsem nastoupila, dělala jsem daň zemědělskou, daň z příjmů, domovní a ze psů. Všechno se psalo ručně a ty sešity mám pořád uložené. To stejné majetkové knihy. Všechno se ručně opisovalo. Tehdy nešlo o halíř, když součet nevyšel, nějak se halíř přegumoval a ono to vyšlo. Ale dneska je na všechno počítač, a když něco není stoprocentní,

vyskočí červený nápis a hlásá chybu. A ty hledáš a hledáš, dokud nenajdeš příčinu. Na druhou stranu je úleva, že když odsouhlasený dokument někam pošleš, tak víš, že je v pořádku, protože tě systém kontroluje. Ale někdy nad tím pak sedíš hodiny a hledáš 50 halířů, i když padesátníky už neplatí. V lejtrech ještě pořád ano.

Psát na stroji byl kus umění. V počítači si každý překlep opravíš, na strojopisu bylo tvoji chybu vidět už navždy. Těch hodin, co jsem se nasedla nad papíry obchodáku, když se stavěl, školy a školky, restaurace, budovy na Křivonosce, všeho, co patřilo do majetku města, psaní zápisů, bušení do stroje. Dneska už se tyhle věci odehrávají úplně jinak, firmy přijdou na kontrolní den s notebookem v ruce, napíší zápis rovnou na místě a hotovo, už žádnou sekretářku nepotřebují.

Přeju ti, abys byla ochotnou babičkou a hezky si užívala vnoučat. Aktivní babičky, které mají čas, jsou do domácnosti ideální!

Jsem ráda, že mě tehdy bývalá kolegyně v prvním zaměstnání dobře odhadla, když řekla: Běž, bude tě to bavit. Takže když jsem překonala začátek samostatné práce, kdy jsem se musela zapracovat sama a zpočátku mě to děsilo, zjistila jsem, že měla pravdu a mě to skutečně baví. Otravné na tom všem bylo jen to, že se pořád mění zákony a pořád samá školení a za půl roku je to zase jinak. A to je únavné a bohužel to nevede k lepšímu. Není to jednotvárná práce, ale pak najednou mi přišlo, že se čas naplnil a završil a že je toho dost.

Pokud se mně někdo ptá, vím, že samozřejmě po lidech z radnice se mi stýskat bude. Ale občas sem ještě budu zacházet, práci pro Záviš budu dělat nadále a uvidím...

Zleva: pan tajemník Jan Piskač, Jaruška a pan Starosta Tomáš Jirsa

Pokrok v oblasti kancelářského vybavení poskočil opravdu o několik generací vpřed, v propadlišti dějin jsou cyklostyly, razítková barva a klotové rukávy. Na svět se vyklubaly kopírky, počítače a jejich programy, samonamáčecí razítka, polepky a vteřinová lepidla UHU. Úředníci ale zůstali lidmi, a pokud zůstali lidmi sympatickými, veselými a pohlednými jako Jaruška, budme za to vděční. Bohužel to nemusí být pravidlem vždy a všude.

Poslední hodina Jakuba Krčína

V letní sezóně se můžete těšit na premiéru komedie o největším staviteli českých rybníků, Jakubovi Krčínovi. Tento muž po sobě zanechal úžasné stavby a pověst člověka, který se pro úspěch spřáhl i s ďáblem. Jakub Krčín ve svém životě dosáhl mnohé. Žije na svém vlastním panství v Obděnicích, peníze se mu jen sypou a k tomu má mladou a krásnou ženu. Ale jedna věc mu ke štěstí ještě chybí...

Letní divadelní zážitek pro vás připravila Kulturní společnost Alta. Předprodej již běží v síti CBsystem!

V představení účinkují: Petr Burzal, Vít Macháček, Kateřina Fremlová, Jana Fikotová, Jiří Strejček, Karolína Hronková, autor: Gery Vaheř, režie: Gerhard Vocilka

Rozhovor s autorem a režisérem Gerhardem Vocilkou a Petrem Burzalem, představitelem rybníkářského génia, jsme vedli za slunného dne na Hluboké.

Můžeme spočítat historické postavy, které jste už ve vašich letních hrách ztvárnili?

To můžeme. Byli to Petr Vok, Závěš z Falkenštějna, Adolf Schwarzenberg, Adam Schwarzenberg a teď přišel na řadu Jakub Krčín...

A jak jste v historickém divadelním útržku pojali Krčínovo podobenství? Kladná postava, nebo krutý a přísný regent?

Stejný problém jako vždycky... O historických osobnostech máme jakýsi povšechný dojem, máme je zařazené v nějaké škatulce, třeba jak jsme se o nich učili ve škole. Když se ale zhloubáte do spisů o Krčínově životě, zjistíte, že je to trošku jinak. Různé okolnosti, za kterých jednáme, rozhodnutí, která činíme, lidi, které potkáváme, skutky, jejichž význam se projeví až později...

Jste hodný Krčín, pane Burzale? Jste kladná postava? Jak se v roli Jakuba Krčína vnímáte?

Obrácíme se na představitele Jakuba Krčína, Petra Burzala, který je už se svou rolí zcela srostlý.

Pokud máte rádi rybníky, koupání a ryby na talíři, tak jsem pro vás velmi kladná postava.

Moje rybníky jsou české zemi velkým přínosem už přes 400 let! Aspoň po mně něco zůstalo. Něco velkého!!! Co říkáte mým nádherným jihočeským rybníkům? Mému Rožmberku, vždyť je jako moře! Rybáři z něj při výlovu získají kolem 150 tun ryb. A hráz vydržela i povodně v roce 2002. Stejně jako hráze ostatních rybníků.

V roli Krčína prožívám poslední roky života, které mi zbývají, a tak už jen vzpomínám na útržky své životní historie... Rekapituluju a ohlížím se zpět. Na své mládí, jak jsem si nejdřív užíval, rozhazoval peníze. A jak jsem je zase později uměl pečlivě strážat. Trochu extrémně jsem žil, nejdřív rozhazovačný floutek – lehce nabyt, lehce pozbyl, a pak korunku ke korunce lakotně strážal... Jednu ženu jsem měl o 30 let starší, druhou o 30 let mladší.

Když jsem se ženil poprvé, myslel jsem si, že lehce přijdu k penězům a za dva roky ze mne bude bohatý vdovec. Ale protáhlo se to, o dvacet let. Když už jsem bohatství nabyt, stal se ze mě držgrešle. Začal jsem vymýšlet různé daně, skoro jako v té pohádce – daň z kouře, daň ze vzduchu... nahrabal jsem si, půjčoval dlužníkům.

Ne, prchlivý jsem nebyl... Ale opravdu hodně jsem pracoval, byl jsem takový středověký workholik.

Vymýšlet a stavět taková velká díla, jako jsou rybníky, mít na to schopné lidi, hodně těžká práce to byla – a Krčín je stavěl za každou cenu. I proto byl možná považován za krutého člověka.

Jak bych to řekl, přemýšlí režisér. Ta doba byla jiná. A když si představíte ty rybníkářské party, mužské plné síly a energie... A ona přišla sobota, dostali soudky s pitím, vyváděli, a když vám sídlí vedle vesničky parta takových rozdováděných chlapů, tak to nemusí dopadnout dobře. Ohrožují místní děvčata, klid ve vsi... a tak Krčín, aby udržel respekt, občas někoho z provinilců pro výstrahu pověsil na strom. Preventivně, výchovně, aby byl zase chvíli klid. Takže je otázka, nakolik byl krutý, nakolik zásadový, nakolik spravedlivý. Takhle jsem se dočetl, že v Sedlčanech se scházel se dvěma kamarády, popíjeli spolu, rozuměli si. A najednou se dozvěděl, že kradli, a tohle a tohle provedli... Druhý den viseli. Choval se podle hesla padni komu padni. Existují písemné doklady, že Krčín vždycky dobře zaplatil. Nikdy nezůstal dlužen. Nikdo se nemusel bát, že by někoho podvedl. Jeho slovo platilo.

Ta rybníkářská práce byla hodně odborná. Vyměřit rybník po technické stránce, to nám tam Petr – tedy Jakub – pěkně předvede a vysvětlí – jak vyměřit spád a další záležitosti. A nevděčná práce to byla. Třeboňský Svět – říkalo se mu Nevděk – jednak pohyblivé písky v podloží, nebezpečná práce, hodně chlapů tam při jeho zakládání zahynulo. Ale hlavně mě neměli rádi Třeboňáci, já jim zboursal kousek města, dokládá Jakub Krčín. Kostel sv. Alžběty jsem jim zlikvidoval, asi 25 dvorů, nemohli mi přijít na jméno. Ale nakonec, začalo jim to sypat penízky, a z nevděku je vděk. Měl jsem štěstí, že to hodilo tolik kaprů, to se nakonec měšťanům začalo líbit, 1500 džberů kaprů. Přeshly věky a jsem slaven! Co jsem si vzal do hlavy, to jsem prosadil.

Kolik tehdy stál vánoční kapr?

Tak to si už nepamatuju. Vozili je ale už tehdy pěkně daleko. Až k Mnichovu a do Freistadtu, do Lince – a to rybu vozili koňskými povozy!

Měl jste děti, pane Krčíně?

Syna jsem se nedočkal. Zato dcer jsem měl hodně.

Jaké další postavy na jevišti uvidíme?

Jakuba Krčína, samozřejmě. Studenta Ondřeje, který chce jít v jeho slépějích... Krčín má pro Ondřeje slabost a bere ho tak trochu za svého syna. Ve kterém se tak nějak shlíží, možná v něm vidí sám sebe, jaký byl on sám v mládí. Pak tady máme Krčínovu druhou ženu, Kateřinu. Služku Bětu. A jeho první ženu Dorotu, ale to je tak trochu v uvozovkách... Dorota je spíš takový přízrak, který se tam vznáší. Kdo ji hraje? To je také otazník, který se vznáší ve vzduchu. Kdo pozná, kdo je Dorota??? A pak milénka, dávná láska Markéta, která Krčína svým způsobem pronásleduje celý život... To jsou postavy našeho příběhu.

Tedy, vy to budete mít náročné v té hře, milý Jakube Krčíně.

Budu... *sténá herec.*

A aby to neměl tak jednoduché, bude ho pronásledovat ještě ďábel, postava Mefista, dodává morbidně autor i režisér v jedné osobě.

Aha, protože se říká, že Krčín s pomocí ďábla své velkolepé rybníkářské stavby stavěl...?

Přesně tak, pěkně mi bude pít krev, ďábel jeden...

Takže ve scénáři je horor, pohádka, psychologický thriller, komedie...

... A samozřejmě láska! *zdůrazňuje autor.*

Já si myslím, že to je komedie, vysvětluje Jakub Krčín. Protože jak to tak zkoušíme, tak se smějeme pořád.

Oni se smějí hlavně autorovi, v tom je ten problém, vysvětluje režisér. Přitom já vysvětluji, že jsem to nepsal já, že mi to bylo nadiktováno... Totiž, když si někdo začne zahrávat s Mefistem, je to těžké, v tu ránu se vám objeví nad psacím stolem démonická bytost, vyslanec Pekla, zkrátka ďábel...

Mefisto, ďábel, který je schopen vrátit člověku mládí...? Přinesete ještě další překvapení, které divákovi vyrazí dech? Divadelní triky, taneční vložku, ohňovou šou?

Něco nového! Bude to spíš alchymie – jakýsi chemický pokus. Ve hře se objeví jakási chemická laboratoř, protože Krčín byl také velký alchymista, což se příliš neví. On v Krumlově spolupracoval s Magistrem Kellym a Johnem Dee, to je historická pravda. Takže se těšte na provedení alchymistické transmutace, bude to dostatečně magická světelná šou.

A máme ještě jednu velkou radost. Hru bude doprovázet tentokrát autorská hudba. Máme vlastního skladatele! Miroslava Schlehra. Dokonce hlubockého, bydlí tady už pár let. Ale možná o něm ještě nikdo neví.

A už bych dál nic neprozrazoval..., říká Jakub Krčín.

Je to pro Hlubokou ještě neobjevený umělec a jeho klavírní podoba scénické hudby se vám bude líbit, *dodává režisér.* Prostě uvedeme na jeviště kompletní autorské dílo a ty správné momenty budou podkresleny hudbou. A možná uslyšíte i zpěv... Kostýmy jsou rovněž dokonalé. Paní Adamová jako obvykle vůbec nezaváhala, myslím, že Krčín je výstavní, po něm se budou ženy sápat. Také Mefisto je ďábelský fešák. Pouze chudák student Ondřej – většinou ve spodkách. Krásné obrázky nám nafotila Barbora Vejvodová. Scénu vykouzlila Šárka Rubicková, o osvětlení se postará Standa Janů, o zvuk Jaroslava Burzalová.

Kde vy ty nápady pořád berete, pane režiséře?

Ty nápady přicházejí samy – tak jako příběh Adama Schwarzenberga – když se vám dostane do rukou studie o rozvodech šlechticů, neudělejte z toho hru, to vám nedá...

Děj hry Poslední hodina Jakuba Krčína se odehrává kousek od Sedlčan. Krčín započal svou profesní pouť v jihočeských Borovanech, Krumlově, ve dvoře Leptáč. Na místě dnešního zámku Kratochvíle totiž stával původně hospodářský dvůr nazývaný Leptáč, který v roce 1569 věnoval Vilém z Rožmberka regentu rožmberského dominia a známému budovateli jihočeských rybníků Jakubovi Krčínovi z Jelčan. Krčín tady postavil nový dvůr

a zřídil loveckou oboru. Ten půvabně položený dvůr se rožmberskému vládaři zalíbil natolik, že ho později směnil s Krčínem za městečko Sedlčany s 10 vesnicemi. Právě k Sedlčanům se uchýlil Krčín v době, kdy se vymaňuje z vlivu Rožmberků. U Sedlčan si vybudoval tvrz Křepeň, která se v současné době pomocí nadšenců opravuje. Ale hlavní roli v naší hře hraje víska Obděnice. Krčín si tady vybudoval nejen tvrz, kam se přesunul z Křepeň po smrti dcery, ale ve zdejší kostele si nechal postavit také hrobku. A to včetně náhrobního kamene opatřeného jeho znakem a epitafem. Chybí vlastně jen dvě drobnosti – datum úmrtí a jakýkoliv důkaz, že v ní Krčín skutečně spočinul. Vesnička jako z pohádky, krásnej vrch, lesíček, uprostřed kostelíček. Bohužel tvrz v Obděnicích se nedochovala, a bohužel se také dodnes neví, kde tedy byl pan Krčín uložen k poslednímu spánku.

Kdy máme přijít na premiéru?

Premiéra bude 23. července v Alšově jihočeské galerii, a tam se odehraje většina představení. Program najdete na www.ks-alta.cz. Zahrajeme si také na nádvoří v Třeboni, kam nás zvou na divadelní festival už léta. Z toho mám takovou tichou radost, protože tam vystupujeme už léta jako jediný amatérský soubor mezi profesionálními divadly.

Děkujeme za rozhovor... Jen mě na vás mrzí, pane Vocilko, že jste ještě ve svých hrách neztvářnil žádnou historickou ženskou postavu. Copak vás žádná z rodu Schwarzenbergů nenapadá? Tak třeba příští rok... těšíme se...

Jakub Krčín z Jelčan a Sedlčan

„Jakub Krčín z Jelčan, člověk nerudný a mračný, jen na rybníky laskav byl.“

Charakteristika, kterou Krčínovi věnoval kronikář Václav Březan

(1535 Kolín nebo Polepy – 1604 Sedlčany) byl jeden z nejznámějších českých rybníkářů.

Pocházel ze zemanského rodu. Měl za sebou nedokončená studia vodohospodářství na Karlově univerzitě v Praze. Po studiích působil na panství Viléma Trčky z Lípy, poté na přímluvu pana Trčky z Lípy vedl hospodářství kláštera v Borovanech. Roku 1561 vstoupil do služeb Rožmberků, stalo se tak díky přímluvě Evy z Rožmberka, kterou zachránil v lese po pádu z koně. Byl jmenován podpurkrabím a o rok později purkrabím Českého Krumlova.

Roku 1569 se stal regentem rožmberského panství. V těchto funkcích se zasloužil o hospodářský rozkvět rožmberského panství. Zpočátku nevycházel nejlépe s Petrem Vokem, proto jej rožmberský vladař poslal do Prahy, kde se zúčastnil soutěže na stavbu akvaduktu na Pražský hrad. Tuto soutěž v konkurenci italských stavitelů vyhrál a zbytky jeho akvaduktu jsou na Pražském hradě patrné dodnes.

Ve výstavbě rybníků na Třeboňsku navázal na Josefa Štěpánka Netolického, mnoho rybníků zbudoval (například Spolský, Potěšil) či rozšířil (například Opatovický, Zábalský, Dvořiště, Naděje, Skutek). Roku 1571 založil rybník Nevděk (dnešní Svět), kvůli kterému nechal zbourat část Třeboně. Od roku 1584 šest let budoval největší rybník Rožmberk, nacházející se přímo na Lužnici. Za účelem jeho ochrany byla současně s jeho výstavbou vytvořena Nová řeka, převádějící povodňové průtoky Lužnice do Nežárky.

Pán na Sedlčanském panství

Za svoje služby byl Vilémem z Rožmberka odměněn roku 1569 dvorem Leptáč a dvěma vesnicemi. Tento majetek ale patřil až do husitských válek církvi a on sám správně vytyčil, že při tehdy stále sílících snahách o restituci církevního majetku by mohl o tyto pozemky přijít. Vymyslel tedy chytrou lest – nechal na těchto svých pozemcích vybudovat obrovskou oboru (při její stavbě bylo zbořeno 42 usedlostí a dokonce padly za obět i dvě vesnice: Horní a Dolní Třebánky). Obora, přesně dle Krčínova plánu, naprosto uchvátila Viléma z Rožmberka a ten souhlasil s výměnou – roku 1580 získal Sedlčany a Křepence a Vilém z Rožmberka zase oboru a dvůr Leptáčův, kde nechal následně vybudovat renesanční letohrádek Kratochvíle. Vilém z Rožmberka se však zřejmě o jeho promyšleném plánu dozvěděl a 31. srpna 1580 doplnil dohodu o postoupení sedlčanského panství nezvyklým dovětkem: Jakub Krčín měl získat panství dědičně pouze v případě, že zplodí mužské potomky (Jakub Krčín byl v té době bezdětný). Pokud by měl dcery, tak ty měly být po jeho smrti vyplaceny a majetek se měl vrátit Rožmberkům. O své sedlčanské panství se Jakub Krčín staral velmi dobře, a to i přesto, že nadále vykonával rovněž funkci regenta ve službách Viléma z Rožmberka (a to až do roku 1589). V Sedlčanech vybudoval pivovar, panský mlýn a sádky na ryby. V Křepenicích vystavěl tvrz nazvanou Nový hrádek Krčínov, kam se přestěhoval po dokončení Rožmberka.

Závěr života a smrt

Závěr života strávil na tvrzi v Obděnicích na Sedlčansku, kde také zemřel. Dodnes není známo přesné datum jeho skonu a ani místo, kde je pohřben. V kostele v Obděnicích si nechal připravit monumentální náhrobek s latinským epitafem, pohřben však do něj nebyl a letopočet úmrtí na něj nikdy nebyl doplněn. Podle místních lidových pověstí tak doplatil na své spolky s ďáblem, které prý během života udržoval.

Osobní život Jakuba Krčína

Jeho první manželkou se stala paní Dorota, vdova Slepíková z Krumlova, rozená z Radkovic, která byla o třicet let starší než Jakub Krčín. Tento sňatek, uzavřený roku 1566, byl majetkově promyšlený, jelikož mu tehdy hrozilo vězení pro dlužníky. Sňatkem vyženil měšťanský dům v Českém Krumlově a značné bohatství. I přes manželčin vysoký věk trvalo toto manželství celých 21 let. Krčínovou druhou manželkou byla Kateřina Zelendarová z Prošovic, kterou si vzal roku 1588, rok poté, co ovdověl. Druhá žena mu však zemřela již roku 1601. Měl s ní šest dcer:

Marianna zemřela v dětském věku. Je pohřbena v kostele v Dublovicích. Anna Kateřina provdala se roku 1604 za Maxmiliána Velemyšského z Velemyševsi a sídlila na tvrzi v Obděnicích, kterou vybudoval její otec.

Ludmila provdala se za Adama Šťastného Vojkovského z Milhostic. Po bitvě na Bílé hoře odmítla ona i její manžel přestoupit na katolickou víru a museli se vystěhovat. Žili v Sasku a v Pirně. Eliška provdala se roku 1610 za Václava Svatkovského z Dobrohoště u Sedlčan. V době po bitvě na Bílé hoře odešla s manželem do emigrace a žila v Drážďanech. Johanka provdala se za Oldřicha Myšku ze Žlunic a na Kamýku. Jejich majetek byl po bitvě na Bílé hoře konfiskován. Po smrti své ženy uprchl Oldřich do Saska. Jejich dvě dcery utonuly ve Vltavě při cestě za svým otcem, když byly přepadeny na své lodi u obce Velká dvěma lupiči. Žofie provdala se za Zikmunda Hložka ze Žampachu. Po Bílé hoře byl jejich majetek konfiskován a oni upadli do chudoby.

Zajímavost

Jakub Krčín bylo do prosince 2018 jméno dvou rychlíkových spojů Českých drah (R 664 a R 665) vedených mezi Brnem a Plzní, které projíždějí místy Krčínova působení.

zdroj: wikipedia

Co by bylo léto bez vody

Na přelomu 11. a 12. století se na našem území zakládají první ojedinělé rybníky. Teprve od poloviny 14. století přibývá archivních dokladů dokumentujících promyšlené budování rybníků. V pozadí tohoto rozvoje stál ideově především sám Karel IV., který osobně podporoval jejich výstavbu. Konec 15. a celé 16. století lze charakterizovat jako zlatý věk českého a moravského rybníkářství. Začínají se budovat celé nové soustavy různě velkých rybníků, ekonomickou sílu produkce ryb rychle rozpoznala nejen šlechta, ale i jednotlivá svobodná města a to dávalo výstavbě rybníků vpravdě křídla.

Jednu z prvních ucelených rybníčních soustav vybudoval na panství Hluboká nad Vltavou Vilém z Pernštejna, velký rybníkářský nadšenec (mající ovšem tyto aktivity ekonomicky velmi dobře vyhodnoceny jako mimořádně ziskové). Roku 1490 převzal do zástavy panství, ihned začal s rozšiřováním a budováním rybníků a brzo vytvořil první ucelenou rybníční soustavu jižních Čech. Hlavním rybníkem soustavy se stal pětisethektarový Bezdrev, rozšířený patrně již v roce 1492. Bezdrev zadržel silný přítok Netolického potoka a proti povodni byl zajištěn velice důkladným bezpečnostním přepadem. Svým umístěním má Bezdrev charakter údolní nádrže. Bezdrevská voda se rozváděla dále do jiných rybníků a sádek.

V druhé polovině 16. století intenzita budování rybníků polevila, velké soustavy byly již postaveny. Nicméně i v této době se objevila mimořádná postava českého rybníkářství – Jakub Krčín z Jelčan, který se věnoval převážně výstavbě rybníků na Třeboňsku. Stavební boom v budování rybníků trval celé 15. a část 16. století. Z této zlaté doby se však české

a moravské rybníkářství začátkem 17. století velice rychle propadlo do silného útlumu, v němž zůstalo po více než dvě století. Teprve v průběhu druhé poloviny 19. století začalo postupně docházet k renesanci rybníkářství.

www.rybarstvihluboka.cz

Krčín a rybníky na Hlubocku?

Ani Bezdrev ani Munický rybník. Bezdrev Krčina předběhl, byl založen 1490–1492 Vilémem z Pernštejna. U Munického rybníka rok založení není znám, kým byl založen rovněž není známo. Ví se jen, že v roce 1514 jej nechal rozšířit Vojtěch z Perštejna.

Zato rybník Volešek, který má rozlohu 134,4 hektaru a hloubku 2,5 metru a dnešní jméno nese až od 19. století, Jakub Krčín mezi lety 1771–75 v ploše vody zdvojnásobil. Tehdy se mu říkalo Plástovský. Rybník byl založen za perňštejnské kolonizace Hlubockých blat a napáji ho jen umělé strouhy. Hodně se o něm zmiňuje rožmberský kronikář Václav Březan. Dodnes je hlavně rybochovný, jsou zde možnosti koupání. Na hráz se dostaneme z Plástovic po silnici podél severního břehu asi 1 kilometr, nebo z Pištína místní cestičkou na Pašice a k hrázi.

A protože léto a voda k sobě patří, a Jakub Krčín jižním Čechům rybníky na koupání a chov ryb pěkně prospěl, přispějme také trochou rybníční osvěty. Až ponoříme rozehráté tělo do chladivé vody, až se o nás v Bezdrevu oře nějaké pořádné kapřísko, vzpomeňme na Jakuba Krčina i ostatní rybníkáře a v duchu nebo nahlas jim poděkujme. Bez nich by mohlo být v jižních Čechách trochu suchopárně...

Jak se stavěl Rožmberk

„Stojíme na hrázi rybníka Rožmberk, který byl založen roku 1584,“ vyprávěl ředitel Státního oblastního archivu v Třeboni a znalec jihočeských rybníků Václav Rameš. „Stavba byla dokončena v roce 1590. Víme také, že stavitelem byl Jakub Krčín z Jelčan a Sedlčan,“ dodává s tím, že dobové plány a písemnosti se dochovaly v treboňském archivu.

„Když se podíváme na obrovskou vodní plochu a hráz, musíme uznat, že jde o majestátní stavbu. Všechno bylo postaveno tak, aby jméno Rožmberk nedělalo hanbu,“ domnívá se Václav Rameš.

Důvody ke stavbě rybníka Rožmberk existovaly už v předchozích staletích. Voda se v těchto místech totiž rozlévala velmi často. Nutnost výstavby vodního díla podpořila i velká povodeň, která 20. srpna 1544 dorazila z jihu Čech až do Prahy. „Lužnice se tu chovala opravdu nevyzpytatelně. A protože byla nebezpečná, všichni tušili, že se s ní musí něco udělat. Pustit se do takové práce však nebylo vůbec jednoduché a na stavbu bylo třeba hodně peněz,“ vysvětluje Václav Rameš. „Peníze dokázal získat až Jakub Krčín. Právě on byl regentem Rožmberků, vydělával stavbou pivovarů, pil nebo dvorů. Dokázal soustředit velké množství peněz a mohl se proto věnovat rybníkům, které byly jeho láskou. Až Rožmberkem korunoval celou svou práci,“ popisuje Václav Rameš.

Aby mohl Jakub Krčín tak velký rybník vystavět, musel někam odvést vody Lužnice. Proto vystavěl umělý kanál, takzvanou Novou řeku. Rybník se pak budoval pouhých šest let, do roku 1590. Na jeho stavbě se podílelo na osm stovek lidí, námezdních rybníkářů.

„Pracovali v rotách, které vždy velel jeden z rybníkářů. Pracovali s nejjednoduššími prostředky, většinou s vozíky, které tahali oslíci. V archivech se uvádí, že nejeden osel zmizel, aniž by se upracoval, protože ho snědli,“ dodává na závěr Václav Rameš.

„Udává se, že katastrální plocha rybníka Rožmberk se pohybuje kolem 700 hektarů, ale to se mění podle toho, kolik je v něm vody,“ udává

Václav Rameš, znalec jihočeských rybníků. Samotná plocha vodní hladiny činí bezmála 500 hektarů. Však se jedná o největší rybník u nás – s tak velkou vodní plochou, že můžeme udělat zajímavý pokus.

„Když je rybník plně napuštěn, je na něm vidět i zaoblení Země.“

„Máme tu také nádherný výhled na Třeboň. Stačí si stoupnout hned za hlavní výpust. Od ní uvidíme treboňskou kostelní věž, která patří mezi gotické skvosty,“ prozrazuje Václav Rameš s tím, že s rybníkem sousedí vesnice Nová a Stará Hlína, které spojují kamenné mosty. „Ty jsou středověkého původu a točily se na nich také různé pohádky,“ zmiňuje. Pak už stoupáme na hráz rybníka, která je pěkně vysoká. „Hráze připomínají pyramidy bez špičky, protože největší tlak vody je dole,“ vysvětluje Václav Rameš.

V případě hráze rybníka Rožmberk se jedná o vskutku úctyhodné rozměry. Hráz je široká v patě 60 a v koruně 12 metrů. Navíc je zpevněna kamenným tarasem. První změny hráze prováděl sám Jakub Krčín ještě během stavby tohoto vodního díla. „Když už bylo téměř dostavěno a rybník se začal napouštět, hráze se pohnula, což bylo opravdu strašné. Na opravu nasadil Jakub Krčín ohromné množství lidí z vesnic, poddaní museli přijít s povozy, aby pomohli hrázi zesílit,“ popisuje historické události Václav Rameš. „Hráz se takzvaně utemovala, jak se na jihu Čech říká, a od té doby se nehnula.“ Největší tlak vody působí na dolní část hráze. Rybník Rožmberk odolal až do dnešních dnů všem velkým vodám, které přišly. Naposled té v roce 2002. „Hráz se tehdy skutečně otřásala, pro všechny obyvatele v okolí to byla velká hrůza,“ vzpomíná.

„Musím se přiznat, že jsem o Krčínovi pochyboval. Myslel jsem si, že jeho stavby byly megalomanské, ale když povodeň odezněla, poděkoval jsem mu a omluvil se, protože měl pravdu. Věděl, jaká voda může po Lužnici přijít,“ uzavírá Václav Rameš.

zdroj: radiozurnal.rozhlas.cz

Historie největších rybníků

Do 13. století nelze spolehlivě doložit velikost tehdejších rybníků. Počátkem 13. století se již stavěly rybníky s plochou více než 100 ha. Nejstarším dochovaným velkým rybníkem je Žárský rybník (120 ha), který je zmiňován již v roce 1221. V následujících staletích docházelo k rychlému pokroku v rybníkářství. V patnáctém století byl největším českým rybníkem Blato (též Blatské jezero) u Poděbrad s plochou přibližně 990 ha. Na Pardubicku byla vybudována dnes již neexistující soustava s několika rybníky blížících se 1000 ha. Největším rybníkem z nich byl Čeperka dokončený v roce 1496. Různí autoři odhadují maximální velikost Čeperky od 950 ha do 1250 ha. Koncem patnáctého a počátkem šestnáctého století se ukázalo, že takto velké rybníky mají vzhledem k nákladům neuspokojivé hektarové výnosy. Později již takto velké rybníky (vyjma Rožmberku) nebyly navrhovány. V roce 1590 byl dokončen rybník Rožmberk, který byl vzhledem k druhotné protipovodňové

funkci naddimenzován i na provoz při zatopeném území nad 2000 ha. Z ekonomických důvodů se rybník provozoval v následujících staletí na ploše okolo 1000 ha. Během povodní v roce 2002 se Rožmberk bez technických problémů rozlil na plochu přibližně 2300 ha. Pro srovnání jednalo se po Lipnu a Orlíku o třetí největší umělou vodní plochu v Česku. Z hlediska maximální vodní plochy v historii rybníka je největším českým rybníkem Rožmberk, pravděpodobně následovaný přibližně poloviční Čeperkou a několika rybníky nad 900 ha.

Rybníky větší než 150 ha

Vyjma Rožmberku všechny skutečně velké rybníky zanikly. Je krajně nepravděpodobné, že uvedené pořadí největších rybníků v Česku bude doplněno v dohledné budoucnosti nově zbudovanými rybníky.

Přehled rybníků v Česku větších než 150 ha, seřazen podle aktuální rozlohy vodní plochy dle katastru

	rybník	rozloha [ha]	hloubka [m]	nadm. výška	objem [mil.m ³]	odtok (povodí)	okres
1.	Rožmberk	647	6,2	427	5,86	Lužnice a Potěšilka	Jindřichův Hradec
2.	Bezdv	520	7,0	381	5,63	Netolický potok (Vltava)	České Budějovice
3.	Horusický	415	6,0	416	3,97	Zlatá stoka (Lužnice)	Tábor
4.	Dvořiště	388	4,5	434	6,65	Zlatá stoka (Lužnice)	České Budějovice
5.	Velký Tisý	317	3,4	421	4,28	Zlatá stoka (Lužnice)	Jindřichův Hradec
6.	Máchovo jez.	312	5,2	266	6,78	Robečský potok (Ploučnice)	Česká Lípa
7.	Záblatský	310	3,0	427	3,35	Zlatá stoka (Lužnice)	Jindřichův Hradec
8.	Nesyt	296	3,0	175	4,5	Včelínek (Dyje)	Břeclav
9.	Žehuňský	258	6,0	204	6,0	Cidlina	Nymburk
10.	Dehtář	246	6,0	406	6,12	Dehtářský potok (Vltava)	České Budějovice
11.	Jaroslavický	245	5,0	185	?	Mlýnská strouha (Dyje)	Znojmo
12.	Staňkovský	241	8,5	469	6,6	Koštěnický potok (Lužnice)	Jindřichův Hradec
13.	Velká Holná	230	3,0	453	?	Holenský potok (Nežárka)	Jindřichův Hradec
14.	Velké Dářko	205	3,0	614	6,6	Sázava	Žďár nad Sázavou
15.	Svět	202	3,0	436	3,325	Spolský potok (Lužnice)	Jindřichův Hradec
16.	Bošilecký	200	?	420	1,81	Bošilecký potok (Lužnice)	České Budějovice
17.	Kačležský	196	2,0	530	3,4	Koštěnický potok (Lužnice)	Jindřichův Hradec
18.	Koclířov	202	?	?	1,95	Zlatá stoka (Lužnice)	Jindřichův Hradec
19.	Novoveský	174	2,0	178	2,2	Olbramovický potok (Jihlava)	Brno-venkov
20.	Opatovický	161	3,0	436	1,9	Zlatá stoka (Lužnice)	Jindřichův Hradec
21.	Bohdanečský	160	2,0	218	?	Opatovický kanál (Labe)	Pardubice
22.	Kaňov	159	?	427	1,49	Zlatá stoka (Lužnice)	Jindřichův Hradec
23.	Vrkoč	156	2,0	173	1,7	Mlýnský náhon Cvrčovice	Brno-venkov
24.	Hradecký ryb.	154	?	?	?	Mlýnský náhon (Morava)	Přerov

Přehled většiny zbývajících rybníků v Česku větších než 100 ha

25.	Ponědražský rybník	Jindřichův Hradec
26.	Olšina	Český Krumlov
27.	Volejšek	České Budějovice
28.	(Velký) Spolský rybník	České Budějovice
29.	Podsedecký a Humelenský ryb.	Jindřichův Hradec
30.	Starý rybník	Brno-venkov
31.	Krvavý rybník	Jindřichův Hradec
32.	(Velký) Žárský rybník	České Budějovice
33.	Hořejší Padrtský rybník	Rokycany
34.	Munický rybník	České Budějovice
35.	Labuť	Strakonice
36.	Vlkovický rybník	České Budějovice
37.	Vhlavský rybník	České Budějovice
38.	Řežabinec	Písek
39.	Kovčinský rybník	Klatovy
40.	Blatec	České Budějovice

V Česku se nachází více než sto dalších rybníků větších než 50 ha.

Historická velikost rybníků a velikost při mimořádných událostech se může výrazně lišit. Například Rožmberk měl původní rozlohu 1060 ha a při povodních v roce 2002 se jeho plocha více než ztrojnásobila na 2300 ha. Mnohé velmi velké středověké rybníky jako například Blato u Poděbrad (původně 973 ha) zcela zanikly.

Výtopa rybníků je zpravidla menší než katastrální výměra. Důvodem k nižšímu nadržení může být ekonomická motivace. Části některých rybníků se přeměňují ve slatiny, čímž se redukuje plocha rybníku. U rybníka Rožmberk je někdy uváděna velikost 677 ha. Tento údaj zahrnuje i „vestavěný“ rybník Vítek.

U rybníka Bezdv se často uváděna plocha 450 ha, což Bezdv řadí na druhé místo. Záleží na započítání spojených vodních ploch jako Česňovický cíp, Malý Bezdv, Bezdvka, které formálně oddělují mosty a hráze.

Vzhledem ke specifikům Staňkovského rybníka jej někteří autoři nepovažují za rybník.

Do vodní plochy může být započítána někdy navíc i plocha ostrovů. Z uvedených rybníků mají velikostí významné ostrovy například Velká Holná (ostrov Naxos), Bezdv (Králíčí ostrov) a Dehtář.

Vzpomínka na přítele

S nostalgií si uvědomuji více jak desítku let, kdy jsem stoupal hlubockou ulicí 28. října vzhůru, k nárožní vile bývalého majitele profesora Matouše Talíře, č. p. 114. Nový bydlící podplukovník policie ve výslužbě Josef Posekaný mne požádal, abych obnovil nátěr dřevěné prosklené stěny na verandu. Odtud se nabízel krásný výhled k šumavským horám. O panu Posekaném jsem tehdy nevěděl nic bližšího. Ale právě v průběhu mé práce jsme se přátelsky sblížili.

Jistě k tomu přispělo jeho domácí prostředí plné vojenských artefaktů, které mne zajímaly. Od domovního vstupu návštěvníka překvapila sbírka vojenských přileb a brigádýrek, i malého litěného děla. Pozornost poutala rozsáhlá knihovna s mnoha vojenskými tématy. Ta se stala jednou z příčin návštěv u milého přítele Josefa. Vždy po příjemném posezení a besedě, s kávovým občerstvením od manželky paní Aničky, jsem odcházel s balíčkem knih. Naše setkání byla milá – ve dveřích mne Josef vítal s úsměvem, spolu s huňatou fenkou Ajdou. Sedávali jsme v prostorném pokoji, po stěnách vyzdobeném litografiemi umělců – přátel domácího pána. Vždy jsme měli témata k zajímavým rozpravám. Stále mám před očima korpulentního důchodce Josefa, jak si stěžuje na svoji dušnost. Ale obratem sahá po cigaretě, aby si zapálil. Brzy mi došlo, že hovořím s perfektním odborníkem vojenství a policie. Až mým nálezem článku v tisku o životě Josefa Posekaného (z roku 2002), jsem poznal jeho mnohostrannou osobnost.

Jen ve stručnosti si dovolím vám, milí čtenáři, přiblížit jeho aktivní práci: Narozený v roce 1932 v Písku, zůstal ryzím patriotem svého kraje. Na gymnáziu hrál v dudácké kapele, uvažoval o studiu archeologie, učitelství, nakonec po vojenské službě, se upsal na celý život policejní práci. V důstojnické hodnosti prošel řadou služeben v sekci kriminálního

vyšetřování. Oženil se, bydlel s manželkou v Českých Budějovicích, kde byl zástupcem okresního náčelníka veřejné bezpečnosti.

Svůj vlastenecký charakter dokázal v srpnu 1968, kdy „okupaci spřátelených vojsk“ důrazně odsoudil. Však také zanedlouho byl přeložen k státní dráze jako vyšetřovatel nehod a vražd. Od policie znechucen odešel do zaměstnání referenta Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou, kde si rodina koupila zmíněnou Talířovu vilu. Později Josef pracoval opět u státních drah ve funkci bezpečnostního referenta. To už mu zdraví příliš nesloužilo.

Po sametové revoluci byl pplk. Posekaný plně rehabilitován a ustanoven do funkce policejního ředitele v Českých Budějovicích. Zde sloužil do svého penzijního odchodu 30. prosince 1991.

Konečně získal dost času na své četné zájmy, především k vojenské historii. Stal se zakladatelem Rotary klubu v Českých Budějovicích, spoluzakládal Vojenskou historickou společnost tamtéž, velice spolupracoval s jihočeskými archeology. Jeho jazykové znalosti umožňovaly zajišťovat poznávací zájezdy Vojenské historické společnosti po válečných bojištích Evropy.

Bohužel přišel den se smutnou zprávou o úmrtí našeho přítele, podplukovníka České policie Josefa Posekaného 20. července 2012. Jeho manželka, paní Anna, o něho do posledních dnů láskyplně pečovala. Ani policejní složky a kamarádi, kteří Josefa často navštěvovali, na něho nezapomněli. Z mnoha četných ocenění jeho práce uvedu Čestnou medaili II. stupně Veterán Police České republiky, udělenou pplk. Josefu Posekanému v červenci 2012, a Čestný pamětní list Vojenské historické společnosti z téže doby.

Kdykoliv jdu známou cestou k hlubockému hřbitovu, hledím na bývalý přítelův dům. Objímá mne naivní představa otevřených dveří s vyhlížejícím usměvavým Josefem, který mne zve dál! A já mu v duchu tisknu ruku.

František Kvapil

SETKÁNÍ RODÁKŮ, OBČANŮ A PŘÁTEL MUNIC

sobota 6. ČERVENCE 2019

PROGRAM:

- » 13:00 mše svatá v místní kapli
- » 14:00 slavnostní zahájení starostou Hluboké nad Vltavou
- » vystoupení mažoretek z Hluboké nad Vltavou
- » volná zábava s hudbou
- » vystoupení mažoretek z Pištína

K poslechu a tanci zahraje kapela KAMENÁCI.

Srdečně zve osadní výbor Munice.

Mola u řeky

Město Hluboká nad Vltavou otevírá nová mola ve sportovně relaxačním areálu, u vyhlídky Baba a u zříceniny Karlův Hrádek

Usnadnit turistům jejich výlety na lodích po horním toku Vltavy mezi Českými Budějovicemi, Hlubokou a Purkarcem pomohou novinky, které jim zpříjemní pobyt v jedné z nejatraktivnějších jihočeských lokalit.

Centrem rekreačního využití horní Vltavy se stává město Hluboká nad Vltavou, kde je zhruba už čtvrtým rokem v provozu největší český rekreační přístav. Ten je součástí projektu Vltavské vodní cesty, který vytváří i nové podnikatelské příležitosti v regionu a turistům nabízí stále kvalitnější služby.

„Aktuálně jsme nainstalovali dvě nová přístavní mola pro menší výletní lodě u vyhlídky Baba, která je v Poněšické soutěsce, a pod romantickou zříceninou Karlova Hrádku u Purkarce,“ popsal hlubocký radní Jindřich Soukal.

Turisté si tak budou moci prohlédnout zbytky keltského opida u vyhlídky, která také nabízí neodolatelný pohled na řeku ze skalních výšin nebo navštívit zříceninu gotického Karlova Hrádku, která se má stát podle radního Soukala další významnou historickou památkou Hluboké.

„Zrekultivovali jsme původní historické cesty a odstranili náletové dřeviny, takže dnes je možné pohodlně dojít od nového přístavního mola až ke zřícenině za pět minut,“ říká Soukal. Konzervace Karlova Hrádku, kterou financuje město Hluboká nad Vltavou, je poměrně náročná záležitost. „Lidé mohou na místě vidět, jak postupují záchranné práce na systému hradeb a jak odborná firma mění zanedbaný objekt v památku, která bude přehlednější, dostupnější a bezpečnější,“ dodal radní Soukal.

Karlův Hrádek považuje za atraktivní turistický cíl i provozovatel pravidelné lodní dopravy z Českých Budějovic přes Hlubokou nad Vltavou do Purkarce Štěpán Machart z Českobudějovické plavební společnosti. „Pod Karlovým Hrádkem otevíráme nové přístavní molo pro velké výletní linkové lodě. Zájemci tak mohou na Hluboké nastoupit na pravidelnou linku

a vysednout přímo u Hrádku. Nazpět se mohou vrátit jiným pravidelným spojem a pokračovat třeba až do Českých Budějovic. Zvažujeme i zavedení cenově zvýhodněných lodních lístků,“ řekl Machart.

Turisté se ale nemusejí vracet z výletu rovnou do krajského města a volný čas mohou strávit na Hluboké nad Vltavou, kde pro ně na letošní sezonu přichystali novou pláž a molo na břehu Vltavy ve sportovně relaxačním areálu, který nabízí i příjemné posezení na terase restaurace v prostředí nádherné přírodní lokality s výhledem na hlubocký zámek.

„Právě jsme u pláže dokončili instalaci nového koupacího mola. Po zkušenostech s enormními horky v loňském roce jsme obohatili nabídku půjčovny. Návštěvníci našeho areálu jistě uvítají možnost zapůjčení vodních atrakcí,“ vysvětlil rozšíření služeb ředitel areálu a předseda destinační společnosti Českobudějovicko-Hlubocko David Šťastný.

„Pořídili jsme šlapací kajaky, přikoupili jsme šlapací padlleboardy, k dispozici je i velký padlleboard s nosností pro deset lidí. Nabídku jsme rozšířili i o zapůjčení koloběžek. Hráči plážového volejbalu mají u nás k dispozici novou převlékárnu. Zahrát si mohou na čtyřech upravovaných hřištích, které díky nádhernému výhledu na zámek paří k nejlépe situovaným hřištím v České republice,“ popsal David Šťastný možnosti sportovního využití v areálu. Dodal, že další pláž vznikla v nedaleké obci Bavorovice, kde ji zřídili místní obyvatelé společně s pracovníky Povodí Vltavy na levém břehu řeky.

Novinky na Hlubocku dokazují to, že řeka Vltava má obrovský potenciál, který láká mnoho návštěvníků nejen na vodu samotnou, ale hlavně i do jejího okolí.

Českobudějovicko – Hlubocko z.s., David Šťastný, předseda, www.cb-hl.cz

Přívóz v Purkarci

K 1. červenci 2019 byl spuštěn provoz přívozu v Purkarci. Přívóz bude v provozu od 1. července do 30. října 2019 (v závislosti na počasí)

Provozní doba:

červenec – srpen: každý den od 10 do 18 hodin

září – říjen: o víkendech a svátcích (pondělí až pátek možno po předchozí domluvě, nejlépe den předem). Odjezdové časy jsou po domluvě, dle zájmu cestujících. Rezervace pro jednotlivce je možno provést kdykoliv v rámci provozní doby přívozu na telefonním čísle +420 602 834 708.

Skupinové objednávky je potřeba uskutečnit 1 den předem. Dřívější či pozdější časy na objednávku den předem či po domluvě. Nejdéle však do setmění.

Ceny převozného jsou smluvní a mohou se v průběhu sezóny měnit:

dospělí – 30 Kč

děti od 6 let do 12 let – 20 Kč

kola, kočárky, psi a jiné – 20 Kč

děti do 3 let v doprovodu – zdarma

Jako jízdní doklad bude uznána Jihočeská krajská jízdenka JIKORD plus.

Plavba osob do 15 let bez dozoru dospělé osoby je zakázána.

Přívóz vyplouvá/příplouvá pouze k nástupním molům, která jsou umístěna:

- Purkarec – levý břeh Vltavy – pod objektem penzionu U Anděla Purkarec - stálé kotviště, ze kterého přívóz vyplouvá (případně veřejné přístaviště Purkarec za ideálních plavebních podmínek)
- pravý břeh Vltavy – malé molo vedle tábořiště, ze kterého vede cesta do Kostelce. Zájemci z kostelecké strany vyčkají v době smlouvaného převozu viditelně u nástupního mola.

Maximální počet osob na plavidle nesmí překročit maximální povolené obsazení plavidla dle lodního osvědčení. Kapacita přívozu: převozník + max. 12 osob, či 5 osob + 5 kol, max. nosnost lodě je 900 kg. Počet osob a kol určuje převozník dle svého uvážení.

Přívoznická loď přepravuje pouze pěší a cyklisty, kteří si své vybavení nakládají sami.

Loď není bezbariérová. Převážka zvířat je možná jen po dodržení bezpečnostních opatření a po domluvě s převozníkem. V případě, že se sejde více zájemců se zvířaty, může být požadován náhubek.

Provoz či čas vyplutí může být zrušen pokud: převozník uzná podmínky plavby za nevhodné či nebezpečné, např. zvýšený průtok, silný vítr, nepříznivé meteorologické podmínky apod.

Hudební festival Hluboká

K povídání a pozvánce na festival Hudební léto Hluboká, konaný povětšinou v prostorách Alšovy jihočeské galerie, jsem se sešla s Petrem Píšou z hlubocké Panoramy. Petr Píša připravil koncertní nabídku letošního léta už po třiatřicáté. Oficiálně ovšem zní na zámku hudební festival už 63 let. Festival Petra Píši i Alšovy galerie splynul před pár lety v jedinou hudební událost...

Petre, poprvé v programu vidím také mluvené slovo...

Ano, 2. srpna, přijede herec Miroslav Donutil. Jednak jsem trochu chtěl vybočit z hudebního reálu festivalu, nicméně protože on také zpívá, v programu zazní jeho tři nebo čtyři písně. Protože, vzpomeňme si – alespoň my pamětníci – na Baladu pro banditu, Nikolu Šuhaje loupežníka, kterého hrál právě pan Donutil – slavný muzikál našeho mládí a krásné písničky. Ale víc bude samozřejmě vyprávět, na téma jeho fenomenálního představení Sluha dvou pánů. Zkrátka on je dobrý herec a skvělý vypravěč, ale také zpěvák s příjemným hlasem.

Zahajovací koncert 24. července bude mít ve svých rukou Dasha a kapela Martina Kumžáka. S kapelou přijede také Lenka Filipová. Zatím jsem také ještě neopustil svoji bohubilou myšlenku a opět jeden koncert uspořádám na náměstí zdarma – nevím, čím to je ale vždycky bývá nejvíc navštěvený... tentokrát to bude koncert Deep Purple, a bude se při něm stát a tančit... Spirituál kvintet bude na Hluboké hrát naposled letos 23. srpna, protože legendární skupina chce ukončit svoji činnost oficiálně posledního prosince. Byli fenoménem našich hodně mladých let, kdy přinesli americké spirituály na hudební trh v Čechách. Písně, které tady nikdo neznal, a díky těm písním, které tehdejší politici našťestí na rozdíl od návštěvníků jejich koncertů nepochopili, jsme mohli vnímat krásu těch vokálů a textů. Stali se fenoménem doby a svoji kvalitu si udrželi po všechna ta léta. A poslední dobou už zase některé jejich písně zazněly i na českých náměstích. Komornější koncert bude s panem Vojtíškem ve Schwarzenberské jídelně na zámku pro omezený počet lidí, klavír s podtextem „Chopinovské nokturno.“ Celý večer s Frédéricem Chopinem, romantická decentní záležitost. Pak jsem pozval Radůzu, což by měl být také příjemný hudební

svátek. A závěrečný koncert, kterému říkám loučení s létem, bude v říjnu Beatles v Alšovce...

A kromě hudebního léta...

Kromě hudebního léta nás čeká i to filmové. Na náměstí nabídneme šest filmových večerů, projekci českých komedií v červenci: Ženy v běhu, Po čem muži touží a Léto s gentlemanem. A v srpnu to budou hudební komedie: nesmrtelný hit Mamma mia II., Zrodila se hvězda s Lady Gaga a Bohemian Rhapsody. Vstup dobrovolný, a kdyby náhodou neprálo počasí, přesuneme se do Panoramy.

Jen se, Petře, zeptám. Když jsem s tebou dělávala první rozhovory o letních festivalech, bylo to celé o vážné hudbě. Co se stalo? Ty jsi už jinde, nebo my posluchači jsme jinde?

Vy jste jinde... *usmívá se Petr Píša.* Je to všechno dnešní dobou. Připravuji takový program, abych uspokojil poptávku. Do nedávné doby jsem ještě působil v kostele a tam jsem se pořád ještě snažil udržet nabídku koncertů vážné hudby... Dnes už je to doba minulá. Takže dnes jsme jinde a vnímáme jinak, ale myslím, že z té palety nabídky, kde alespoň jeden večer patří vážné hudbě, si prostě může každý vybrat to své.

A jak se daří kulturnímu centru Panorama? Hudební škole? Slyšela jsem, že učíš čím dál menší žáčky...

Panorama funguje, hudební škola také, balet s Jindřiškou Müllerovou stejně tak. Mám radost, že žáků máme dost a hraní na hudební nástroje je baví.

S hudebními nástroji chodím také za dětmi do mateřské Montessori školky v Zámostí. Děti jsou vnímavé, přivezu jim třeba obrovskou tubu, mohou si ji osahat, prohlédnout, mají přímý kontakt s nástroji, zkoušíme, co dokážeme. Nejedeme na žádný výkon. Říkají: Já na to neumím hrát. A já říkám: Ale já taky ne! Neumím na všechny hudební nástroje, to nejde. A tak si povídáme historky, vyprávím jim, jak ten nástroj vzniká, kolik lidí ho mělo v rukou, než se dostane do rukou hudebníka. Dneska všichni máme pocit, že všechno si koupíme v supermarketu. Už ale nikdo nepřemýšlí nad tím, že se zelenina pěstuje od semínka, že brambory se musí okopávat, sklídit, uskladnit,

dovézt, prodat, nakoupit, oškrábat, uvařit a pak teprve sníst. A stejně tak na housle musí nejdřív někde vyrůst dřevo... Málokdy mají rodiče čas s dětmi mluvit...

Stejně tak to vnímám v Opařanech, v dětské psychiatrické léčebně. Opusťte tu nadsázku, ale někdy právě tam mám pocit, že na tomhle místě platí věta: Tady je svět ještě v pořádku. Ti, co tam přišli, mají ještě čas se zastavit, přemýšlet nad sebou, nad světem okolo. I když je samozřejmě strašně smutné, k čemu jsou právě ti mladí lidé, někdy i děti dohnání, a s jakými běsy musí bojovat a někdy ten boj taky nevybojují.

Na děti v Opařanech mám čas aktivní hudební „výuky“ s nástroji, a musím říct, že už se mi párkrát stalo, že právě oni mi dají odpověď na mé celoživotní otázky. To se nedá specifikovat, jak přemýšlivé ty děti s bolavou duší jsou.

Přinese ti to pocit dobře odvedené práce pro někoho, nebo spíš pocit deprese?

Jedu tam a zpátky, dvě hodiny se těm dětem věnuju. Když jedu zpátky, mám hodně o čem přemýšlet.

Herec Petr Čtvrtníček vymyslel projekt „Hudebky“ a před dvěma roky vybavil učebnu v dětské psychiatrické nemocnici bubny, klavírem a kytarou, mikrofony a podobně a sehnal další podporu u sponzorů, přispěl MOTOR JIKOV Group, a. s. A oslovil naši ZUŠ, abychom tam učili děti hrát na různé hudební nástroje. Děti tam samozřejmě využívají hudebnu i mimo mé návštěvy.

Nejde o nějakou cílenou výuku, děti tam stráví třeba jen pár měsíců, nebo týdnů, ale jde o námět k náplni volného času. Pokaždé přivezu další jeden nástroj, abychom si ho vyzkoušeli, pozoun, trubku, vozembouch – ten se jim líbil nejvíce. Sedíme, zkoušíme co s nástrojem, povídáme, sami vyluzujeme hudbu, je to reálné, děti jsou aktivní a baví se tím, na hodiny se těší. Oni se pak víc otevrou, hrajeme a povídáme. Na jednu stranu to člověka trochu vyčerpá, ale na stranu druhou taky nabíjí.

Takže nám všem přeju, ať nám hudba pomáhá léčit duši a ať ji potkáváme všude, kde je to možné. Přejí krásné léto s koncerty na Hluboké.

LETNÍ KINO – NÁMĚSTÍ ČSLA VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Vlastní židličky sebou – při dešti je projekce přeložena do kina Panorama

18. 7. 21.30 ŽENY V BĚHU	20. 7. 21.30 PO ČEM MUŽI TOUŽÍ	26. 7. 21.30 LÉTO S GENTLEMANEM	1. 8. 21.00 MAMMA MIA!	3. 8. 21.00 MAMMA MIA! HERE WE GO AGAIN	8. 8. 21.00 ZRODILA SE HVĚZDA	ZAHRADA PARKHOTELU HLUBOKÁ 9. 8. 21.00 BOHEMIAN RHAPSODY
--	--	---	--	---	---	--

Slavičci z Hluboké zakončili sezónu

Na závěr letošního školního roku se Slavičci z Hluboké představili publiku s novým programem. Připravili si hudební pásmo na motivy Erbenovy

Zlatovlásky, které doplnili o verše Josefa Kainara. Příběh o vítězství lásky a spravedlnosti byl v horkém podvečeru příjemným osvěžením a zároveň rozloučením pro Kateřinu a Lucii Krejčích, které odchází studovat víceleté gymnázium. V druhé části koncertu zazpíval sbor písničky, kterými se rozloučily se školou odcházející zpěvačky Adéla Švehlová a Kája Lomnická, také budoucí gymnazistky.

Během roku vystoupil sbor na oslavách vzniku republiky, zúčastnil se Andělské Hluboké, adventních koncertů, zazpíval v domě s pečovatelskou službou, v Parkhotelu hlubockým seniorům, reprezentoval školu na jihočeském Bambifestu – přehlídce organizací a zájmových skupin, které pracují s dětmi a mládeží, spoluorganizoval školní pěveckou soutěž Hlubocká superstar. Slavičci přeji všem krásné léto a těší se na další setkávání s Vámi a s písničkou.

Monika Nová

KINO PANORAMA – ČERVENEC 2019

1. – 11. ČERVENCE – DOVOLENÁ

12. PÁTEK 19.00	13. SOBOTA 19.00	19. ČTVRTEK 19.00	27. SOBOTA 19.00
MUŽI V ČERNÉM: GLOBÁLNÍ HROZBA (USA – 2019)	X-MAN: DARK PHOENIX (USA – 2019)	SPIDERMAN: DALEKO OD DOMOVA (USA – 2018)	ALADIN (USA – 2018)
DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ			
14. NEDĚLE 17.00	21. NEDĚLE 17.00	28. NEDĚLE 17.00.	
WILLY A KOUZELNÁ PLANETA (FRANCIE – 2019)	LVÍ KRÁL (USA – 2019)	CESTA DO PRAVĚKU (ČESKOSLOVENSKO – 2018)	

KINO PANORAMA – SRPEN 2019

10. SOBOTA 19.00	16. PÁTEK 19.00	17. SOBOTA 19.00	24. PÁTEK 19.00	31. SOBOTA 19.00
RYCHLE A ZBĚSILE: HOBBS A SHAW (USA – 2019)	LATE NIGHT (USA – 2018)	SPIDERMAN: DALEKO OD DOMOVA (USA – 2018)	MUŽI V ČERNÉM: GLOB. HROZBA (USA – 2018)	PŘES PRSTY (ČR – 2019)
DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ				
21. NEDĚLE 17.00	18. NEDĚLE 17.00	25. NEDĚLE 17.00.		
LVÍ KRÁL (USA – 2019)	HODINÁŘŮV UČEŇ (USA – 2019)	TOY STORY 4: PŘÍBĚH HRAČEK (USA – 2019)		

HUDEBNÍ FESTIVAL HLUBOKÁ
24. 7. – 4. 10. 2019
63. HUDEBNÍ LÉTO HLUBOKÁ*

HUDEBNÍ FESTIVAL HLUBOKÁ
24. 7. – 4. 10. 2019
63. HUDEBNÍ LÉTO HLUBOKÁ*

PŘEDPRODEJ: KULTURNÍ CENTRUM PANORAMA Hluboká n./Vlt. (☎ 774 457 269) | AJG Hluboká n./Vlt. (☎ 387 967 041) | MUSIC CENTER v.o.s. České Budějovice (☎ 387 318 108)

Eva Moučková na Hluboké

Zleva: Blanka Macháček, Eva Moučková, Michaela Krausová

Spolek Paulína pozval své příznivce do Domečku na setkání s uznávanou léčitelkou Evou Moučkovou. Během dlouhých let, kdy se věnovala svému poslání, už vyléčila mnoho nemocných u nás i v zahraničí, včetně těch, kterým medicína už nedávala naději. Spolupracovala s lékařskými institucemi v Americe i Německu. Vidět jsme ji mohli i v českých televizních pořadech, například Kouzelných bylinkách. V archivu ČT si s ní jistě najdete pár zajímavých pořadů. Eva věří bylinkám a zdravému stylu vaření a moudrosti podle našich babiček. Pozná, co komu schází, protože nemoc na lidech vidí, a ví, že nemocná duše a nemocné tělo jedno jsou. Pokud byste si měli odnést jen jednu radu pro každý den, tak třeba tuhle: zpívejte si. Doma, svým dětem, v autě, v lese. Žijte s pokorou a láskou a neubližujte druhým, ale ani sobě.

Evě je přes osmdesát let, má spoustu energie a neuvěřitelnou paměť. Vyprávěla dvě a půl hodiny, v naprostém vedru, ale v dokonalé formě. Spolek Paulína ji chce znovu pozvat na celodenní kurz.

Díky Blance a Michaele za dokonalou organizaci srdečného a obohacujícího setkání!

Dobrych čarodějnic není nikdy dostatek, a proto přejeme Evě dlouhá léta, zdraví a lásku a těšíme se na příště!

Setkávání v Domečku

Domeček jako místo setkávání plní velice dobře svůj účel. Ředitel pan Slepíčka vysvětlil, že další zvelebování areálu Domova duchodců bude následovat. Příprava fotovoltaiky kvůli šetření energie, chystaná přístavba jednolůžkových pokojů... Klidová zahradní část domova skýtá pohodu uprostřed města... Lítají tady vlaštovky a vrabci a vládne tu příjemné ztišení uprostřed města.

foto: Adam Růžička

Kavárna Četnická stanice Hluboká nad Vltavou

káva – čokoláda – dezerty – domácí limonáda – víno

Příjemná obsluha, příznivé ceny, nový dětský koutek a nová zahrádka.
Masarykova 54, Hluboká nad Vltavou (původně Kavárna U Švehlů). Otevíráme v průběhu července – sledujte náš Facebook nebo web.

www.facebook.com/CetnickaStaniceHluboka
www.cetnicka-stanice-hluboka.cz

Golfový resort na Hluboké vyhledávají i „negolfisté“

Golf postupně ztrácí nálepku snobského sportu a je stále přístupnější pro širokou veřejnost. Lze s ním začít v každém věku a jedním z ideálních míst, kde lze s tímto sportem začít, je golfový resort v Hluboké nad Vltavou. Rozlehlý téměř sedmdesátihektarový areál uspokojí jak náročné golfové profesionály, tak i rekreační hráče a začátečníky.

Vítání jsou i naprostí začátečníci, kteří se s golfem teprve seznamují. Mohou využít služeb místních trenérů, případně vyzkoušet samotnou hru na veřejném devítijamkovém hřišti. „Poměrně hodně se věnujeme dětem. Každý rok jich sem jezdí zhruba šedesát až osmdesát. Rodiče je přivezou a pak je mohou z povzdálí sledovat z letní terasy nebo z prosklené klimatizované restaurace,“ popisuje manažer golfového resortu Antonín Loužek.

Moderní zázemí golfového hřiště je přitom jeho pýchou. „Čekal jsem na to téměř dvacet let. Máme nové sociální vybavení se sprchami, novou

klubovnu pro sto padesát lidí, dvě restaurace a prostornou letní terasu,“ říká Loužek.

Restaurace je podle něho unikátní a je otevřena pro každého. Často si v ní místa rezervují lidé na různé rodinné oslavy, svatby nebo firemní akce. „Díky španělskému šéfkuchaři Jesusi Comino Ramirovi a jeho týmu jsme možná jediným golfovým resortem, který může hostům nabízet autentickou španělskou kuchyni. Restaurace neslouží jen hráčům, ale vítání jsou zde i „negolfisté“. Hosté si objednají některou ze španělských specialit a při pohledu na golfové hřiště si připadají jako na dovolené někde u moře,“ říká Loužek.

Nový objekt s klubovnou a restauracemi přitom klade důraz na zachování původního rázu okolní přírody, do které je citlivě zasazený. Prioritu přírody ctí i v celém areálu. „Přírodu respektujeme. Dbáme o to, abychom zachovali původní charakter parku se stoletými duby. Žádné zdravé stromy nekácíme. Naopak jich ročně desítky vysazíme. Budujeme jezírka a biotopy. Nová podoba hřiště tak spíše připomíná přírodní rezervaci,“ vysvětluje manažer resortu Loužek.

Golfové hřiště bylo vybudováno v části zámekového parku nazývané Podskalská a Poříčská louka. Areál nabízí osmnáctijamkové mistrovské hřiště a devítijamkové veřejné hřiště. V roce 2002 zasáhly tuto oblast povodně, které zničily obě hřiště i zámekový park. Provoz byl obnoven o rok později, kdy celý areál prošel rozsáhlou rekonstrukcí.

I díky tomu mají hrací plochy jedinečný ráz a golfistům staví do cesty zálužné vodní plochy a umělé i přírodní překážky. Najdou zde úžasné průhledy mezi vzrostlými stromy, malebná jezírka. Hráčům nabízí nevšední zážitek. Na obou hřištích lze hrát bez omezení a poté posedět na terase restaurace s výhledem na zámek.

Ing. Dominika Šilová, www.golfhluboka.cz

OD ZÁŘÍ NAVYŠUJEME
KAPACITU NA 12 DĚTÍ!

**3 VOLNÁ MÍSTA
V MONTESSORI
ŠKOLCE**

provoz Montessori školky:
každý pracovní den 7-17 h
včetně prázdnin

**PŘIHLÁŠKY
& PODROBNOSTI:**

✉ hlubokavpohybu@gmail.com
☎ +420 777 147 740

OD ZÁŘÍ
2019

Děti v pohybu
SPORTOVNÍ MONTESSORI ŠKOLKA

Návštěvníky i obyvatele Hluboké nad Vltavou čeká bohaté kulturní léto

Divadelní představení v zajímavých prostorách, hudební festivaly s atraktivním programem i unikátní výstavy zaplnily kulturní nabídku města v nejbližších týdnech. Za kvalitní kulturou se vyplatí vypravit do Hluboké nad Vltavou.

Nedávno skončily Dětské divadelní dny v třetím nejnavštěvovanějším turistickém cíli jižních Čech – v Jihočeské zoologické zahradě v Hluboké nad Vltavou. Dva týdny pohádek jsou určeny především pro děti z mateřských škol a pro žáky prvních a druhých tříd základních škol, ale i pro neorganizované návštěvníky zoo.

„Na dopolední autorská divadelní představení pro děti od dvou do osmi let přicházejí vedle hromadných školních výprav i rodiny s dětmi,“ upřesnil spektrum diváků Martin Švihel z marketingového oddělení hlubocké zoo. „Od loňského roku máme nově zrekonstruované hlediště. Divadlo má multifunkční podobu, například na sedačkách lze vysunout držák, který malým dětem umožní pohodlné sledování divadelní hry,“ dodal Švihel. Dětské divadelní dny mají v zoo dlouhou tradici, konají se už od roku 1978.

Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství na loveckém zámku Ohrada přilákalo hodně návštěvníků na letošní už 18. ročník Národních mysliveckých slavností. „Přijíždějí myslivci z celé republiky. Zámek Ohrada je tím nejideálnějším místem pro toto setkání, protože je nejstarším lesnickým a loveckým muzeem v Evropě. Na všechny návštěvníky se těšíme,“ řekl ředitel zámku Ohrada Jiří Houdek. Nechyběla ani tradiční soutěž ve vábení jelenů, ani ukázky sokolnické práce a práce mysliveckých kynologů včetně prezentace jednotlivých mysliveckých klubů Českomoravské myslivecké jednoty. Národní hřebčinec v Písku představil své koně. Novinkou byla lukostřelba. Součástí akce bylo také setkání dětských mysliveckých kroužků mladých myslivců.

V červenci se na nádvoří Zámku Ohrada poprvé uskuteční festival Divadelní léto Hluboká. „Předchozích čtrnáct let jsme hráli na státním zámku Hluboká. Protože jsme se na pokračování nedohodli, budeme letos hrát v novém prostoru. Jsme Hlubočáci, takže nejbližší je pro nás právě

Zámek Ohrada,“ vysvětlila změnu produkční Divadla Píkl Jana Marková Chocholová.

„V červenci uvedeme divácky oblíbené představení Charleyova teta a hudební večer s českými a světovými hity. V srpnu pak nabídneme nejznámější muzikálové melodie. Vstupenky si lze už nyní koupit na online rezervačním systému CBsystem,“ upřesnila produkční.

Změny se loni dočkal i hudební festival Muzika Pod dubem. „Letos se všech šest koncertů uskuteční opět na náměstí před pivovarem Hluboká. Začínáme čtrnáctého července. Při dramaturgii jsem vycházel z předpokladu, aby si užil každý. Takže dechovku střídají i jiné žánry, například dixieland nebo jazz,“ popsal vyváženost programu organizátor Miroslav Surka. Prostor před pivovarem umožní návštěvníkům se občerstvit a při tom poslouchat hudební produkci. Nedělní dopolední koncerty jsou zdarma.

Festival Hudební léto Hluboká je jeden z nejstarších festivalů v České republice. Jeho již 63. ročník nabídne od 24. července až do 4. října celkem sedm koncertů různých žánrů a zábavný pořad herce Miroslava Donutilla. Většina z nich se uskuteční v sále Alšovy jihočeské galerie v areálu Státního zámku Hluboká nad Vltavou. Petr Píša z agentury Sinfonie hlubocký festival pořádá společně s Alšovou jihočeskou galerií.

Mimořádný zážitek čeká návštěvníky Alšovy jihočeské galerie. V zámecké jízdárně mohou od 23. června obdivovat historicky největší výstavu prací Kamila Lhotáka. Expozice představí umělce tvorbou ve třech zásadních oblastech jeho tvorby – malbě, kresbě a grafice. Podle kurátora Libora Šteffka, autora několika knižních monografií k dílu Kamila Lhotáka a předního odborníka na jeho dílo, bude zachycena Lhotákova vývojová linie od jeho počátků v 30. letech až do završení činnosti v 80. letech minulého století. K vidění bude přes 400 děl ze státních i soukromých sbírek z České republiky a zahraničí. Výstava potrvá do 6. října.

*Ing. Simona Homolková – vedoucí IC Hluboká nad Vltavou,
tel. 601 506 069, homolkova@hluboka.cz*

Myslivecký den

Za finanční podpory města Hluboká nad Vltavou a osadních výborů obcí Hroznějovice, Kostelec, Lišnice a Poněšice uspořádal Myslivecký spolek Doubí – Kostelec již 4. ročník dětského mysliveckého dne, který se konal 8. 6. 2019 na návsi v Lišnici. Letos přišlo téměř 60 dětí převážně z výše zmíněných obcí, nejvíce za uplynulé roky. Čekaly na ně již tradiční soutěže (poznávání zvěře a stromů, kreslení, střelba ze vzduchovky, skákání v pytli atd.), dále malování na obličej, ukázka hasičské techniky, a děti měly možnost si nakrmit početné stádo jelenů v oboře MUDr. Františka Touška. Celá akce byla doprovázena hudbou a soutěžemi hudebníka Josefa „Pepy“ Maxy. Těší nás stále větší zájem dětí a rodičů, kteří se této akci zúčastňují. V dnešní „digitální“ době protkané sociálními sítěmi je seznamování dětí s tradičními odvětvími společnosti, mezi které myslivost bezesporu patří, důležitým prvkem jejich kulturního rozvoje. Možná by se kdekdo divil, kolik práce dá dnešním dětem v předškolním a raně školním věku rozpoznat srnec od jelena, list kaštanu od dubu... Každý dětský účastník si z akce odnesl tašku s dárkovými předměty, kterými nám přispívají naši stálí partneři z řad firem i státních institucí a samozřejmě nemohly chybět ani dobroty a sladkosti. Společné pečení buřtů a vyhlašování tří finalistů ze zúčastněných dětí byla už jenom pověstná třešnička na dortu. Slova jednoho z finalistů „Tohle bylo nejvíc nejlepší“ nás motivuje uspořádat další ročník a již v této chvíli máme řadu podnětů a vylepšení, jak akci pro děti ještě zatraktivnit!

*MUDr. Vojtěch Kurfirst, Ph.D.,
předseda Mysliveckého spolku Doubí – Kostelec*

23. srpna Večerní pohádková zoo

Zábavný program plný pohádkových postav. I v letošním roce se chystá již tradiční akce pod názvem Večerní pohádková zoo. V hlubocké zoo samozřejmě kromě různých pohádkových stvoření uvidíte i spoustu bytostí ze světa zvířat. Ve večerních hodinách se vám poštěstí zahlédnout i zvířata, která byste aktivní přes den nezahledli. Přijďte v pohádkových kostýmech a vezměte dobrou náladu a chuť se bavit. Předprodej vstupenek přes CB systém, nebo na pokladně zoo.

Další tipy:

Lovecký zámek Ohrada

Vladimír Čech – výstava Do divočiny, exotická zvířata ve fotografii, do 29. 7.

Výstava Les pramenů – příběhy lesů do 31. 10. 2019

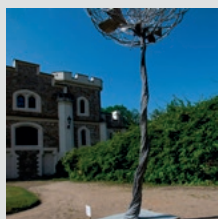
Příroda v ilustraci, na zámku Ohrada, Hluboká nad Vltavou, 14. 8.–31. 10. 2019

Umění ve městě

Od 1. 6. 2019–30. 9. sochy výtvarníků v plenéru těchto míst: Černá v Pošumaví, Lipno nad Vltavou, Kletř, České Budějovice, Hluboká nad Vltavou, Zámek Ohrada, Zámek Mitrowicz, Jaderná elektrárna Temelín, Veselí nad Lužnicí

Jakub Flejšar

Ondřej Oliva

Matěj Frank

Vltavotýnské kulturní léto

od 22. 6. do 31. 8. 2019, Týn nad Vltavou

Dračí loď Purkarec

5. 7.–6. 7.

Toulky zámeckými zahradami a parkem – komentované prohlídky na Hluboké

6. 7. a 18. 7. a 3. 8. a 15. 8. v 10:00 státní zámek Hluboká,

Speciální prohlídky s Danielem Hermanem na zámku Hluboká

13. 7. ve 13:15 a 14:45

Zámek Hluboká v letošním roce rozšířil nabídku netradičních prohlídek o prohlídku reprezentačních pokojů se známou osobností, kterou je někdejší ministr kultury pan Daniel Herman. Volba pana Hermana není nahodilá, na zámku totiž již provázel jako student několik sezón na počátku osmdesátých let. Lze proto předpokládat, že svůj výklad doplní o vzpomínky na studentská léta strávená na hlubockém zámku.

Rezervaci prohlídek lze udělat telefonicky (387 843 911) nebo mailem (hluboka@npu.cz). Další termíny prohlídek s Danielem Hermanem budou postupně uváděny na webových stránkách. Ceny prohlídek jsou stejné jako běžné prohlídky první návštěvní trasy. Počet osob v jedné skupině je omezen na 25.

Poslední na Hluboké – kastelánské prohlídky

státní zámek Hluboká

Kastelánské prohlídky soukromými schwarzenberskými apartmány vedené Martinem Slabou se zaměří na osobnost posledního majitele zámku Hluboká Dr. Adolfa Schwarzenberga, kterého představí jako renesančního člověka – sportovce, cestovatele, automobilistu, vášnivého lovce, sběratele, mecenáše, fotografa, filmaře, radioamatéra, podnikatele i prozíravého politika. Termíny prohlídek: 18. 8., 1., 15. a 29. 9.

MČR v SUP na divoké vodě / CZECH SUP whitewater OPEN champ

12. 7.–14. 7. 15:00 hod. Vodácké centrum ČB, České Vrbné u Českých Budějovic

Selské slavnosti Holašovice

Datum: 26. 7.–28. 7.

Bezdrvský drak – dračí loď

17. 8. Yacht Klub, rybník Bezdrav

ZEMĚ ŽIVITELKA

22. 8.–27. 8. Výstaviště, Husova třída, České Budějovice

Divadlo Pikl

DIVADELNÍ LÉTO 2019

Letošní ročník Divadelního léta Hluboká nad Vltavou 2019 se bude poprvé konat na nádvoří zámku Ohrada. Tyto prostory jsou velmi hezké a máme s nimi již zkušenost z jiných akcí. Velmi se na vás těšíme. Vstupenky jsou v prodeji na www.cbsystem.cz nebo na 723 480 229.

12. 7. Charleyova teta

27. 7. Hudební večer Divadla Pikl

17. 8. Muzikálová noc na zámku Ohrada

dne 13. 7. a 21. 8. 2019 od 21:00 hod. – Divadelní komedie na nádvoří zámku „**STRAŠIDLO CANTERVILLSKÉ**“,

Prodej vstupenek v Informačním centru Hluboká nad Vltavou

Schwarzenbergové a sport –

Hradozámecká noc na Hluboké

31. 8. od 18 hod. státní zámek Hluboká

Zemědělské muzeum zve na Farmaden

Jihočeské zemědělské muzeum v Netěchovicích zve v sobotu 13. července na již tradiční prázdninovou akci – Farmaden. Připraven je program pro malé i velké návštěvníky. Nebudou chybět ukázky zemědělské techniky, v průběhu dne bude možné vydat se s průvodcem na komentovanou prohlídku expozic muzea a přitom si vyzkoušet řadu prací, které museli vykonávat naši předkové, než mohli zasednout k voňavému bochníku chleba s čerstvě stlučeným máslem – třeba vymlátit cepem obilí, semlít jej na kamenném mlýnku, nebo si zkusit zadělat těsto a zúčastnit se pečení chleba a dalších dobrot v chlebové peci na dvoře muzea. A nutno říci, že vlastnoručně zadělaný a s láskou pečený a posléze také společně sněžený chléb chutná skvěle!

Návštěvníci muzea budou moci nahlédnout pod ruce zkušeným řemeslníkům a některá tradiční řemesla si sami vyzkoušet. Připraveny jsou tvůrčí dílny pro děti i dospělé, a tak si z muzea bude možné odnést i vlastnoručně zhotovený výrobek. Na všechny pak čeká také Strašákování – prázdninová soutěž o nejhezčího polního strašáka, která je určená školním, firemním i rodinným kolektivům, ale i jednotlivcům. Strašáci se budou vyrábět v tvůrčí dílně, ale je možné přivážet již hotové exempláře. Všichni strašáci budou vystaveni v prostorách muzea a na sklonku léta, v rámci akce Dožínky v muzeu v sobotu 14. září, budou vyhlášeny výsledky. Na vítěze pak čekají pěkné ceny.

A jaký by to byl Farmaden bez chutného občerstvení a pěkného moku? Také letos se návštěvníci mohou těšit na regionální produkty a ochutnávky místních specialit. Na děti pak čekají hry a soutěže a o dobrou náladu se postarají muzikanti od Lužnice. Chystají se ještě další překvapení, ale ta již prozrazovat nebudeme. Přijďte se sami podívat!

Radka Velková

Jihočeské zemědělské muzeum o.p.s.

FARMADEN v muzeu

13. 7. 2019 • 10.00–17.00 h

Program

Ukázky zemědělské techniky, komentované prohlídky muzea, vstup na minifarmu, tvůrčí dílny pro děti i dospělé, tradiční řemesla, dovádění v agrohopsáriu, šlapací traktůrky a velké traktory, hudební vystoupení a spousta další zábavy pro celou rodinu.

Strašákování – soutěž o nejhezčího polního strašáka v naší tvůrčí dílně, hry pro děti

Občerstvení, pečení chleba a dalších dobrot v naší chlebové peci

Jihočeské zemědělské muzeum, o. p. s., Netěchovice 14, 375 01 Týn nad Vltavou
www.zemedske-muzeum.cz

komedie Františka Ringo Čecha

DÍVČÍ VÁLKA

Hrají: František Ringo Čech, Mojmír Maděřík, Felix Slovák, Petr Martinák, David Voráček, Ursula Kluková, Martha Olárová, Zuzka Velichová a další.

ČECHOVO PROZATÍMNĚ OSVOBOZENÉ DIVADLO

Dívčí válka – pozvánka do Třeboně

Srdečně Vás zveme na jedno z nejhranějších představení Dívčí válka. Představení se koná na NÁDVOŘÍ ZÁMKU TŘEBONĚ.

Přijďte se podívat dne – 21. 7. 2019 (neděle)

Kam – ZÁMEK TŘEBONĚ – zámecké nádvoří

Začátek představení: 19:30 hod.

CENA VSTUPENKY JE 349 Kč - předprodej v infocentru Hluboká/Vlt, na místě - cena 379 Kč.

AJG výstavy

kamil Lhoták | a jeho svět

23. 06. – 06. 10. 2019

hluboká nad vltavou | zámecká jízdárna

meziprůzkumy | sbírka ajg 1300–2019
 umělecká intervence ruben montini
 hluboká nad vltavou | zámecká jízdárna

pasta oner |

09. 06. – 06. 10. 2019

hluboká nad vltavou | castle riding school

Dva kostely budou otevřené pro veřejnost, Hluboká i s letní výstavou fotografií

Jak je známo, jsem zastáncem zpřístupněním kostelů veřejnosti, a to samozřejmě za předpokladu dodržení důstojnosti chrámu a uchování smyslu jeho existence. Již třetím rokem otevíráme v letní sezóně kostel na Hluboké, a to denně od 11 do 16 hodin. Je to možné jen díky pomoci brigádníků, za kterou jsem velmi vděčný. Mnoho lidí tuto příležitost využívá a viděl jsem v kostele některé místní, kteří se přijdou zastavit a nadechnout promodleného prostoru, zapálit si svíčku či napsat úmysl, za který se pak modlím při adoraci.

Tento rok bude kostel na Hluboké zpestřen o fotografickou výstavu „Milníky lidského života“. Jedná se o výstavu z výběru nejlepších fotografií z uplynulých let, které zaznamenali lidé a události v Církvi. Fotografové spolku Člověk & Věra zachytili momentky na setkání mládeže, při křtu dětí i dospělých, slavení mše svaté, zpovědi, modlitbě starých i mladých, v životě řeholníků a řeholnic, kněžského svěcení a další. Fotografický spolek Člověk & Věra se začal rodit v roce 2011 s cílem rozvíjet fotografii s křesťanskou tematikou jako do té doby opomíjený žánr. V současné době působí už více než stovka členů nynějšího spolku Člověk & Věra, a to ve věku od 15 do 75 let, po celé ČR. Myslím, že se jedná o velmi kvalitní fotografie, které mohou svým duchovním přesahem zasáhnout i samotnou duši člověka. Přijďte to posoudit sami. Vstup je zdarma.

Od začátku svého působení v tomto regionu jsem toužil otevřít kostel na Purkarcích. Díky finanční dotaci města Hluboká nad Vltavou se umístila pod zdejší kůr druhá mříž, která umožní lidem vstoupit až do kostela, nadechnout se a duchovně se na chvíli ponořit do Boží přítomnosti. Poté, co se nepodařilo získat dotaci na vytvoření kopie obrazu zatopené Malé strany, kterou jsem chtěl zadat Šárce Rubickové, jsem se na konec rozhodl pro stálou velkoformátovou fotografickou panelovou výstavu, zachycující momenty z historie obce. Tu budu připravovat za podpory místního osadního výboru. Bohužel se již nepodaří výstavu otevřít k začátku sezóny a budeme muset trpělivě vyčkat.

Hudební špičky opět zavítají na Hlubokou a na Hosín

Hluboká a Hosín byly tento rok opět zařazeny do Jihočeského komorního hudebního festivalu, 14. ročník. Do kostela sv. Jana Nepomuckého na Hluboké zavítá v sobotu 17. srpna 2019 v 19.00 hodin varhanní virtuóz Petr Čech a světová špička na violu Kristina Fialová. Uslyšíme mimo jiné skladby J. S. Bacha, M. Regera, G. Ph. Telemanna. Petr Čech je ředitelem Pražské konzervatoře, uznávaným varhaníkem a pedagogem. „Stav varhan v českých a moravských chrámech se stále zlepšuje, zájem o nástroj ze strany studentů neopadá, snad i proto, že je

to nástroj, který fascinuje. Pokaždé je jiný. Pokaždé přicházíte k jinému nástroji a každý fascinuje jiným způsobem,“ říká varhanní mistr a dodává: „Jsem rád za pozvání na Hlubokou, kde se těším na souznění s místními varhanami.“ Kristina Fialová je odbornou kritikou oceňována především za dokonalou techniku, ohnivý temperament a sofistikované hudební citění. Po získání titulu absolutního vítěze na mezinárodní soutěži Michala Spisaka v polských Katovicích v roce 2013 se mladé violistce otevřely cesty na prestižní koncertní pódia. Kromě pozvání na slavný dánský Tivoli festival debutovala v proslulé Tonhalle Zürich, Sumida Triphony hall v Tokiu, Gran Teatro Nacional v Limě, v sále Kolínské filharmonie a na MHF Pražské Jaro 2015 vystoupila se samostatným recitálem. Pravidelně vystupuje s předními českými i zahraničními orchestry. V sobotu 17. srpna 2019 v 19.00 hodin vytvoří s varhanním virtuózem Petrem Čechem Dialog lásky. Perfektní akustika hlubockého kostela jen umocní už tak kvalitní vystoupení.

Následující den, v neděli 18. srpna 2019 v 19.00 hodin přivítáme v kostele sv. Petra a Pavla na Hosíně světoznámého cellistu Petra Nouzovského a špičkového akordeonistu Ladislava Horáka. Budou hrát program, který představili v roce 2017 na soukromém koncertu k příležitosti mého 5 výročí kněžského svěcení. Nyní si je mohou poslechnout všichni. Stojí to za to. Uslyšíme mimo jiné skladby A. Piazzolly, R. Galliana, J. Bragata. Ladislav Horák koncertuje jako sólista, komorní hráč a za doprovodu tuzemských i zahraničních orchestrů. Pravidelně vystupuje na prestižních festivalech v Severní Americe, Asii i po celé Evropě. Je propagátorem a prvním interpretem skladeb soudobých českých a zahraničních autorů, které pravidelně nahrává pro česká i mezinárodní média. Petra Nouzovského, který se řadí mezi nejlepší evropské violoncellisty své generace, můžeme slyšet na mnoha tuzemských i zahraničních prestižních pódii. Jeho hra je hodnocena superlativy pro svou svrchovanou technickou noblesu kloubící se s originální hudební tektonickou výstavbou jím interpretovaných skladeb.

Co dodat? Kdo nepřijde, promarní příležitost zakusit hudbu na světové úrovni. Proto zvz každého milovníka hudby. Předprodej vstupenek přes CBsystem nebo Informačním středisku na Hluboké. A jako vždy platí: doporučené vstupné je 150 Kč, ale kdo nemá nebo šetří, ten dá méně a kdo má a je štědrý, dá více.

A jako příslib na 8. září – druhá pěší pouť na Rachačku. Více se dozvíte v zářijovém čísle Zpravodaje.

Tomas van Zavrel

Hospic sv. Veroniky děkuje

Výtěžek koncertu kapely Petra Píši pro domácí hospic sv. Veroniky v ČB je 11271 Kč.

Paní Ing. Irena Zýková děkuje jménem celého zařízení

Poskytované služby hospicu:

- 1) POMÁHÁME NEVYLÉČITELNĚ NEMOCNÝM, kteří chtějí prožít závěr svého života doma – v rodinném objetí, s důstojností, bez velkých bolestí a potřebují profesionální zdravotní péči
 - 2) POMÁHÁME PEČUJÍCÍM O TĚŽCE NEMOCNÉ, naučíme vás pečovat, pomůžeme s péčí, doporučíme vhodné pomůcky a postupy usnadňující péči
 - 3) POMÁHÁME V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH A OKOLÍ (do 25 km).
- DOMÁCÍ HOSPICOVÁ PÉČE

Domácí hospic sv. Veroniky nabízí specializovaný typ péče, jejímž cílem je, aby i těžce nemocný člen rodiny mohl žít i prožít závěr svého života doma mezi svými blízkými. Poskytujeme komplexní odbornou, zdravotní, sociální, příp. psychologickou i duchovní péči. Přejeme si, aby i nevyléčitelně nemocný pacient mohl žít nejlépe bez bolesti, nezůstal ani v posledních chvílích osamocen (aby mohl být obklopen především svými blízkými) a aby za každých okolností byla zachována jeho lidská důstojnost.

BABY OLYMPIÁDA 2019

30.5. 2019 proběhl na Hluboké další ročník sokolské "Baby olympiády".

ročník 2012:

1. Kryštof Hanzal
2. Eliška Spudilová

ročník 2013:

1. Barbora Mallátová
2. Antonín Pressl
3. Emily Moučková

ročník 2014:

1. Karolína Novotná
 2. Eliška Drmotová
 3. Tea Ředinová
- Štěpánka Šindelářová

ročník 2015:

1. Adéla Chalupská
- Anna Heltzel
2. Adam Konvalinka
3. Jan Landa

Děti soutěžily dle věkových skupin ve čtyřech disciplínách. Sprint, hod, skok a běh s hromadným startem.

Z každé disciplíny soutěžící získali body, které po sečtení rozhodly o medaili.

Všem malým sportovcům gratuluji a hlavně děkuji jejich rodičům, kteří s nimi pravidelně navštěvují hodiny sportovní přípravy v hlubocké sokolovně.

V letošním školním roce pravidelně či občasně cvičilo 31 dětí.

Cvičení pro děti

všestranná sportovní příprava předškolních dětí

Vedoucí oddílu: Jana Divišová

Velké díky patří Zbyňkovi Novotnému za perfektní fotodokumentaci akce a mým skvělým pomocníkům: Luce a Gabče Divišovým, Zuzce Mallátové, Barče a Emě Klangovým, Valérii Larině a pomocníkům z řad starších sourozenců soutěžících dětí: Adámku Novotnému, Honzíku Novotnému, Hugovi Ředinovi a Sebastianu Prokopovi.

Krásné léto všem přeje Jana Divišová.

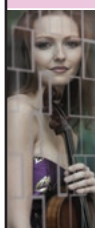
JIHOČESKÝ KOMORNÍ FESTIVAL

14. ročník • 2019

sobota 17. srpna, 19.00

neděle 18. srpna, 19.00

DIALOG VIOLY A VARHANY

Kristina
Fialová
viola

Petr
Čech
varhany

sobota 17. srpna, 19.00
Kostel sv. Jana Nepomuckého
Hluboká nad Vltavou

VIVAT TANGO

Petr Nouzovský – violoncello
Ladislav Horák – akordeon

neděle 18. srpna, 19.00
Kostel sv. Petra a Pavla, Hosín

www.jkfestival.com

mapka areálu

Vás zvou na

Bezdrevský dračí festival

Sobota
10.8.2019

program dračího festivalu:

- závod na 200 m a 1.000 m s obrátkou
- v kategorii mix, ženy a firemní posádky
- půjčovna paddleboardů s instruktorem
- program pro děti zajišťují dobrovolní hasiči
- SDH Prostřední Svínice a SDH Dolní Třebonín

uzávěrka přihlášek do 4.8.2019

startovné pro fir. posádky 10.000,-
startovné mix a ženy 6.000,-

blíže info a přihlášky:
www.cbdragons.cz/bezdrev
Bezdrevský dračí festival 2019

záštitu poskytl senátor Ing. Tomáš Jirsa
za pomoc děkujeme obci Pištin a Rybářství Hluboká cz. s.r.o.

navigace na Bezdrevský dračí festival
GPS 49.0408300N, 14.3914383E

Pořadatel / Ředitel závodu:
CB Dragons z.s.
Tomáš Salko
bezdrev@cbdragons.cz
tel.: 731 731 808

partneři dračího festivalu

Logos of sponsors and partners for the Bezdrevský dračí festival

HLEDÁTE LÉKAŘE V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH?

MUDr. Jiří Marek

PRAKTICKÝ LÉKAŘ PRO DĚTI A DOROST

- + osobní a vstřícný přístup
- + moderní vybavení
- + péče o astmatiky
- + objednání na čas

REGISTRACE JE U NÁS JEDNODUCHÁ:

- zavolejte nám na 385 341 012 nebo
- vyplňte on-line registrační formulář

<https://www.mediclinic.cz/lekar/ceske-budejovice-marek>

přijímáme
nové
pacienty

MUDr. Eliška Košťálová

PRAKTICKÝ LÉKAŘ PRO DOSPĚLÉ

- + osobní a vstřícný přístup
- + moderní vybavení
- + přístroje pro rychlou diagnostiku akutních onemocnění
- + objednání na čas

REGISTRACE JE U NÁS JEDNODUCHÁ:

- zavolejte nám na 385 341 026 nebo
- vyplňte on-line registrační formulář

<https://www.mediclinic.cz/lekar/ceske-budejovice-kostalova>

MediClinic+

ADRESA ORDINACÍ: LÉKAŘSKÝ DŮM GEČKO ČESKÉ VRBNÉ 2403 ČESKÉ BUDĚJOVICE

